

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 319),

utfärdadt den 16 Januari 1872,

angående frakten för begagnade tomfat.

Styrelsen har funnit skäl bestämma, att **begagnade tomma bränvins-, porter-, öl- och dricksfat**, som i vagulaster och under iakttagande af taxans § 30 försändas å Statens jernvägar, skola, äfven om de icke äro återgående, fraktdebiteras efter tariffen A i Styrelsens cirkulär n:o 47.

Stockholm som ofvau.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Cirkulär (N:o 320),

utfärdadt den 18 Januari 1872,

rörande expedition i vissa fall af posttjenstemans telegram.

Med förändring i viss mån af bestämmelserna i Cirkulär N:o 146, hvilket härigenom upphäfves, vill Styrelsen i ett sammanhang hafva föreskrifvit:

Vid de tillfällen då *tåg*, med hvilket post föres, utaf snö eller andra hinder *uppehålles*, skola tjenstetelegram såväl från tåget medföljande postexpeditör eller postiljon till Kongl. Generalpoststyrelsen, postinspektören eller postkontor å bestämmelsestationen, som de order hvilka postinspektören, med anledning af sålunda anmäldt förhinder, finner nödigt att utfärda, så fort sig göra låter, afgiftsfritt expedieras från jernvägstelegrafen. Endast sådana tjenstetelegram, som röra tågens gång, skola hafva företräde framför dessa posttelegram.

Stationsföreståndare å den station, hvarifrån sådana telegram afsändas, är skyldig att på förfrågan lemna posttjenstemannen alla de upplysningar, han med säkerhet kan gifva rörande hindrets undanrödjande, och skall, såsom ett intyg att han gjort detta, teckna sin signatur å original-telegrammet.

Sådana posttelegram behandlas i alla afseenden lika med privattelegram, med endast den skilnad att intet porto eller lösen debiteras, och införas således i redovisningen till Kontroll-Kontoret i vanlig ordning.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 321),

utfärdadt den 20 Januari 1872,

angående pris å guldmyntet Caroliner.

På grund af K. M:ts nådiga beslut af den 29 December 1871, kungjordt i Post- och Inrikes-Tidningar af gårdagen, samt med bekräftelse af Styrelsens cirkulärtelegram denna dag, vill Styrelsen härigenom föreskrifva, att svenska guldmyntet Caroliner från och med denna dag och tills vidare skall i uppbörd vid Statens jernvägstrafik emottagas efter ett pris af Sju Riksdaler Tio öre för stycket.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS,

C. Linnell.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 322),

utfärdat den 24 Januari 1872,

innehållande Föreskrifter för bokföringen af arbeten å
Lit. **D 6** och **D 8**.

§ 1.

Från och med innevarande år skola de arbeten, som tillhöra Lit. D 6, »Nya byggnader och anläggningar», samt Lit. D 8, »Förändringar» af äldre dylika, särskildt bokföras vid Banafdelningen enligt de bestämmelser som här nedan närmare angifvas.

§ 2.

Då ett arbete å någon af ifrågavarande båda litera skall börja, åligger det vederbörande Bandirektör att hos Öfverdirektören för Ban- och Maskinafdelningarne begära ett nummer för arbetet, hvilket nummer Bandirektören sedan delgifver Verkstadskamreraren.

§ 3.

Kassaallegaten för dessa arbeten skola, för att vara betalbara, atteras af Bandirektören, som, under sin namnteckning, jemväl numrerar dem efter en särskild serie. I Byråafdelningens kassakontrollbok och hos Kassören annoteras samma allegat tillhoppa med Maskinafdelningens.

Härvid måste noga tillses, att kostnaden för effekter, som af Förrådsförvaltaren böra tagas till uppbörd, icke är uppförd å samma allegat som andra kostnadsposter; skolande för dylika effekter alltid särskild räkning utskrifvas, hvilken sedan behandlas vid Maskinafdelningen på samma sätt som för vanliga upphandlingsräkningar föreskrifvet är.

§ 4.

Verkstadsräkningar för alla arbeten af ifrågavarande slag skola månadsvis särskildt utfärdas, efter samma formulär som och samtidigt med de räkningar, hvilka för underhållsarbetena afgifvas.

§ 5.

Konsumtionslistor och sammandrag deraf uppgöras enligt samma formulär (N:o 11) som gälla för underhållsarbetena, med den skillnad att i stället för litera öfver kolumnerna resp. arbetsnummer införas.

§ 6.

Såväl verkstadsräkningar som konsumtions-sammandrag atteras, sedan de undergått nödig kollationering, af Bandirektören, som äfven numrerar dem i följd med kassaallegaten och låter, efter vederbörliga annotationer af innehållet, återsända dessa handlingar till Verkstadskamreraren.

§ 7.

Utgiftsjournal föres enligt formulär N:o 221, såväl sektionss- som distriktsvis.

I denna journal införas de olika arbetsnumren, i därför afsedda tomkolumner, så att första numret å lit. D 6 kommer längst till venster och första numret å lit. D 8 längst till höger.

§ 8.

Särskild bokslutsrapport för ifrågavarande arbeten uppgöres månadsvis vid Banafdelningen enligt formulär N:o 222. Efter kollationering hos Verkstadskamreraren insändes denna rapport, samtidigt med tjänsterapporten för månaden, till Öfverdirektören för Ban- och Maskinafdelningarne.

§ 9.

Innan något arbetsnummer avslutas, skall Verkstadskamreraren derom underrättas, på det att möjligen kvarstående verkstadsdebit må vederbörligen blifva numret påförddt.

Bandirektören meddelar derefter bemälda Kamrer, att arbetet är fullbordadt och uppgifver på samma gång dess kostnad.

§ 10.

I Banafdelningens kalkylationsbok och tjänsterapport införas ifrågavarande arbeten i enlighet med hittills gällande föreskrifter.

§ 11.

Vid Maskinafdelningen skall, med ändring af förut gjorda bestämmelser, nedanstående föreskrifter lända till efterrättelse vid bokföring af arbeten å lit. D 6 och D 8, neml.:

a) Vid förrådet skall föras en särskild materialutlemningsjournal för redovisning af materialier för ifrågavarande arbeten.

b) Kamreraren skall hos Kassören taga del af de i § 3 här ofvan omnämnda kassaallegat och, utan att Maskindirektörens attestatum erfordras, annotera dem i Maskinafdelningens debetjournal under Tit. VII »Banafdelningens arbeten».

c) Alla utgifter, såväl från kassan som förrådet och verkstaden, införs hos Maskinafdelningen i en särskild utgiftsjournal enligt samma formulär som vid Banafdelningen (se § 7 här ofvan).

Denna journal avslutas månadsvis och införes dess totalsumma å ett för alla arbetsnummer på lit. D 6 och D 8 gemensamt konto i Maskinafdelningens kalkylationsbok

d) När Bandirektören meddelat, att ett arbete är fullbordadt och uppgifvit kostnaden, hvilken måste öfverensstämma med hvad nyssnämnda journal utvisar, afföres beloppet å behörig littera i Maskinafdelningens bokslutsrapport, då samtidigt summorna för Banafdelningens balanserade arbeten å det gemensamma kontot i kalkylationsboken minskas.

e) Det för hvarje månad resterande saldo å sistnämnda konto balanceras, såsom hittills, bland behållningen i Maskinafdelningens bokslutsrapport under rubriken: »Påbörjade arbeten vid Banafdelningen» å lit. D 6 och D 8.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 323),

utfärdadt den 30 Januari 1872,

om frakt för trikotarbeten vid transport mellan Svensk och Norsk station.

Enligt öfverenskommelse mellan Styrelsen och Direktionen för de Norska Söndenfjeldska statsbanorna föreskrifves, att frakten för trikotarbeten skall, från och med den 1:sta nästkommande Februari, vid försändningar mellan Svensk och Norsk station utgå efter *Samtrafiktariffen 2*; hvilket till efterrättelse meddelas.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 324),

utfärdadt den 1 Februari 1872,

angående ny Instruktion rörande tillsynen å telegrafledningarne och sättet att afhjelpa derå uppkomna fel.

Med upphäfvande af hittills gällande Instruktion af den 2 Januari 1865 för Banafdelningen angående tillsynen å telegrafledningarne, har Styrelsen denna dag till esterrättelse för personalen vid Ban- och Trafik-afdelningarne fastställt här bilagda nya Instruktion rörande tillsynen af bemälda ledningar och sättet att afhjelpa derå uppkomna fel.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Instruktion

rörande

tillsynen å telegrafledningarne och sättet
att afhjelpa derå uppkomna fel.

A. Föreskrifter för Banafdelningens personal.

§ 1.

Banmästare och vakter, som erhållit Eftersyn å linien. underrättelse, att fel å telegrafledning uppkommit, skola hvar och en inom sitt bevakningsområde ofördröjligen eftersöka, huruvida felet finnes å dervarande ledningar och, om det upptäcket, *skyndsamt* afhjelpa det samma, såvidt sådant är möjligt, allt på sätt Tjenstgöringsreglementet och denna instruktion närmare bestämma. Har banmästare erhållit nämnda underrättelse från en station, skall han, så fort ske kan, till denna station rapportera, huruvida felet blifvit påträffadt och afhjelpat eller ej.

Anser banmästare, att telegraftjenstemans åtgärd behöfves för fels upptäckande eller afhjelpande, skall han sådant till närmaste station anmäla och tillika uppgifva den åtgärd, han tror vara behöflig.

§ 2.

Orsaker till
liniefel.

Liniefel kunna uppkomma af åtskilliga anledningar, såsom t. ex.:

- a) genom väderlekens inflytande eller liniens belägenhet;
- b) genom telegrafstolparnes lutning eller afbrytande;
- c) genom skador å hattarne (isolatorerne);
- d) genom ledningstrådens afslitande;
- e) genom ledningstrådens beröring med träd, eller buskar o. d., eller ock med sjelfva marken — och
- f) genom ledningstrådarnes beröring sinsemellan (kontakt).

Dessa fel afhjelpas, på sätt här nedan närmare beskrifves.

§ 3.

Örena stol-
par och
hattar.

De genom väderleken eller liniens belägenhet uppkommande fel inträffa, då samlingar af is, snö, rimfrost, spindelväf o. s. v. fastna på hattarne eller den öfre delen af stolparne. I de flesta fall kunna dessa samlingar bortskaffas derigenom, att man gifver stolpen några hårda slag. Hjelper ej detta, eller äro trådarne fästade vid byggnader, måste hattarne med borste rengöras, hvarvid noga bör aktas, att trådarne icke komma i beröring med hvarandra.

§ 4.

Om en telegrafstolpe hotar att falla, skall marken upphackas å motsatta sidan mot den, hvaråt stolpen lutar, och denna återföras i lodrät ställning medelst ett tåg eller genom tryckning med stegen emot densamma. Sedan stolpen sålunda återkommit i sin rätta ställning, fastkilas den med passande stenar så hårdt, att den står fullkomligt fast. Är marken kring stolpen så lös, att stenkilning icke kan kvarhålla honom i den lodräta ställningen, så förses stolpen med stag eller sträfvor.

Skadade
stolpar.

Är en telegrafstolpe afbruten, hvilket vanligen sker vid jordytan, uppreses densamma och nedsättes i marken samt fästes med 3 å 4 sträfvor, så att den kan begagnas, till dess att genom vederbörande banmästares försorg nödiga åtgärder kunna vidtagas. Såsom regel gäller härvid, att en afbruten stolpe helst bör ersättas med en ny, och endast åter får begagnas, i fall dess beskaffenhet är god och längden tillräcklig. Iakttagas bör, att en afbruten impregnerad stolpe ej ersättes med en oimpregnerad, utan förses med starka sträfvor, tills en ny af samma slag hinner anskaffas.

§ 5.

Skadade
hattar.

Är en hatt svårt skadad, skall den genast ersättas med en ny. Förekomma å hatt smärre skador, som dock ej förorsaka, att ledningstråden kommer i beröring med någonting annat än porslinshatten, bestämmer vederbörande baningeniör, huruvida den felaktiga hatten kan bibehållas eller bör utbytas; härvid ihågkommes, att ledningens brukbarhet är i fara, om tråden antingen direkt eller genom fuktighet, som fälles ur luften, kommer i ledande förbindelse med hattarnes fästen vid stolparne, hvarföre porslinshattar med genomgående sprickor, eller hvilkas klockor äro illa skadade, alltid måste utbytas mot andra felfria och fullkomligt rena.

§ 6.

Afslitna
trådar.

Har ledningstråd gått utaf, lösösläppes den vid spännhattarne å ömse sidor, och nedtages från närmaste stolpar, hvarefter ändarne hopdragas medelst tvenne spänntänger med tillhörande lina och sammanvidas (se fig.).

Befinnes tråden vara för kort för verkställande af denna åtgärd, tillfogas ett passande stycke ny tråd vid afbrottstället. Sedan lagningen är verkställd, uppspännes tråden till parallellt läge med de öfriga trådarna.

Vid ifrågavarande arbete tillses noga, att den tråd, som lagas, icke dervid kommer i beröring med andra felfria trådar.

§ 7.

Då trådledningar beröras af grenar eller qvistar, hvilket mest förekommer under första hälften af sommaren, skola dessa hinder undanrödjjas så, att trådarnes afstånd från grenar och blad blifver minst tre fot. I närheten stående träd, som äro höga och smala, afqvistas vid behof så långt att, då de genom vinden komma i rörelse, de icke kunna nå trådarna.

Beröring
med träd
o. d.

§ 8.

När ledningstrådarna sammanslingrat sig eller eljest beröra hvarandra, skola de åtskiljas med en stång eller med kontaktlösningssklykan. Visar det sig härvid, att tråden lossnat i någon af spännhattarna, uppspännes den på öfligt sätt.

Beröring
mellan
trådarna.

§ 9.

Vid alla reparationer bör på det sorgfälligaste undvikas att skada de öfriga fel-

Isolering
under re-
paration.

fria ledningarne genom att emot dem lägga stegar eller på dem upphänga verktyg eller redskap, hvarigenom en direkt eller indirekt förbindelse kan uppkomma mellan de enskilda trådarne eller mellan dessa och något annat föremål än hattarne.

§ 10.

Ledningar-
nas urskil-
jande.

Banpersonalen skall hafva fullständig reda på de nummer eller Litt., som tillhöra olika trådor, och noga kunna urskilja statstelegrafens ledningar från jernvägens, såväl för att vid ingifvande af rapporter tydligt kunna upplysa, å hvilken linie felaktigheter blifvit upptäckta, som för att vid erforderliga reparationer icke sammanblanda de olika verken tillhörande materialier och åliggande arbetskostnader m. m.

B. Föreskrifter för Trafikafdelningens personal.

§ 11.

Meddelande till
Telegrafinspektoren.

Från station, der fel å telegrafledning blifvit anmäld eller upptäckt, skall förhållandet genast anmälas till vederbörande Telegrafinspektör, hvarjemte stationsföreståndaren skall söka att få felet upptäckt och, om det finnes inom stationen, *skyndsamt* afhjelpt.

Har stationsföreståndare erfarit, att till Telegrafinspektoren anmaldt fel blifvit afhjelpat, eller om han anser Telegrafinspektorens närvaro nödig för fels upptäckande och afhjelpande, skall han derom underrätta denne tjensteman.

§ 12.

Har å stationen meddelats eller finnes annan anledning antaga, att felet är å linien mellan denna och grannstation å endera sidan, skall stationen genast dels sända bud derom till vederbörande banmästare och vakter, dels, der så ske kan, telegrafera till nämnda grannstation, som då är skyldig att från sin sida underrätta vederbörande banbevakning.

Banperso-
nalens un-
derrättande
om liniefel.

§ 13.

Uppstår fel å Morse-ledning på linie, hvarest mellanstationer finnas utan Morsemen med visareapparater, och kunna visareapparaterna brukas, skall station, der felet märkes eller meddelats, ofördröjligen dels sända bud till vederbörande banbevakning, dels telegrafera såväl till den med Morseapparat försedda grannstationen som till de mellanliggande visarestationerna, hvilka samtliga äfven skola tillsäga banbevakningen på sätt i föregående § säges.

Fel å
Morse-
ledning.

§ 14.

Biträde vid Stationsföreståndareskallsjelf eller genom undersökning skall å stationen tienstgörande telegrafister lemnas det biträde, Telegrafinspektor påkallar för fels uppsökande och afhjelpande. telegrafinspektoren.

§ 15.

Telegrafinspektorens åliggande. Telegrafinspektor, som erfarit att fel finnes å telegrafledning, skall skyndsamt föranstalta lämpliga åtgärder för felets uppsökande och afhjelpande samt till vederbörande stationer med afseende härå meddela nödiga föreskrifter.

Anser han nödigt utresa till ställe, der fel bemärkts, skall han det före sin afresa anmäla till föreståndaren å den station, hvarest han tienstgör såsom telegrafist, samt, så snart tillfälle gifves, till Trafikdirektören.

Förekommer fel, som omöjliggör all telegrafering, skall Telegrafinspektoren, så fort sig göra låter, derom underrätta Trafikdirektören och, om felets beskaffenhet dertill föranleder, vederbörande Banningeniör.

Telegrafinspektoren skall i en särskild bok anteckna alla fel å telegrafafen, hvilka inom distriktet bemärkts, äfvensom när, hvar och huru länge de förekommit samt på hvad sätt de blifvit afhjelpa, m. m., som kan förtjena upptecknas. Denna bok skall vid

hvarje månads slut lemnas Trafikdirektören till granskning och af honom under loppet af påföljande månad delgifvas Telegrafdirektören, som, efter påteckning af delfåendet och af de erinringar, han kan finna påkallade, återställer den till vederbörande Trafikdirektörsexpedition att der förvaras.

§ 16.

Stationsföreståndare hafva lika skyldigheter i afseende å statstelegrafens som å jernvägens egna ledningar, men skola vid uppsökande och afhjelpande af fel å de förstnämnda ledningarne vända sig till vederbörande, af Trafikdirektören på förhand uppgifven, statstelegrafstation i stället för Telegrafinspektor vid jernvägen. Statstelegrafverket får dock icke betjenas i sådan utsträckning, att olägenheter för jernvägstrafiken derigenom uppstå.

Åliggande rörande K. Telegrafverkets ledningar.

I öfrigt lända till efterrättelse bestämmelserna i efterföljande Öfverenskommelse mellan Kongl. Telegraf- och Trafik-Styrelserna angående begagnande, tillsyn och underhåll af gemensamma telegraflinier.

Stockholm den 1 Februari 1872.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Öfverenskommelse

mellan Kongl. Telegrafstyrelsen å ena sidan samt Kongl. Styrelsen för Statens jernvägs- trafik å den andra, angående begagnande, tillsyn och underhåll af gemensamma telegrafinier; träffad i Stockholm den 22 December 1871.

§ 1.

Det af de båda verken, som för upphängning af sina trådar begagnar stolpar, som af det andra blifvit inköpta och uppsatta, skall till det sednare erlägga 2 R:dr R:mt för hvarje stolpe, när begagnandet börjar, och sedermera hvarje gång ny stolpe uppsättes i stället för annan obrukbar, allt utan afseende på trådarnes antal, hvilket dock ej utan särskild öfverenskommelse Styrelserna emellan får öfverstiga tre. Derest oimpregnerad stolpe, tillhörig ena verket, ej af det andra begagnas förr än 2:ne år förflutit från stolpens uppsättning, erlägges ingen afgift för sådan stolpes begagnande.

§ 2.

Då hel sträckning af äldre stolpar, som blifvit på ettdera verkets bekostnad å någon

gemensam linie uppsatt, behöfver ombytas, skall för hvarje gång särskild öfverenskommelse upprättas, såväl om stolpars och öfriga materialiers anskaffande och transport som om arbetets verkställande.

§ 3.

De för underhållet af gemensamma telegraflinier behöfliga verktyg och redskap anskaffas och underhållas i ständigt brukbart skick på jernvägs- trafikens bekostnad.

§ 4.

Alla för statstelegrafledningarnes underhåll nödiga reservstolpar och materialier anskaffas och bekostas af telegrafverket, som äfven vidkännes kostnaden för ifrågavarande effekters försändande till de af vederbörande baningeniörer anvisade jernvägsstationer, hvaremot den fördelning deraf, som af bevakningspersonalen kan verkställas, kostnadsfritt för telegrafverket ombesörjes.

§ 5.

Baningeniörer, banmästare och banvakter äro skyldige, dock med iakttagande i främsta rummet af deras pligter i och för jernvägstrafiken, att hafva tillsyn å telegrafverkets stolpar och ledningstrådar samt att afhjelpa de bristfälligheter, som upptäckas, såsom t. ex. om ledningstråd befinnes afbruten, hatt nedfallen, olika trådar vidrörande hvarandra, trädgrenar i beröring med trådarne, stolpe afbruten eller lutande. Baningeniörerne skola dessutom, hvar för sin sektion; hafva tillsyn öfver de för underhållet af telegrafverkets ledningar i reserv anskaffade stol-

par och materialier, sörja för deras brukbarhet och komplettering, föra redovisning öfver tillkomst och förbrukning samt efter hvarje års slut, inom den 24 der på följande januari, genom Bandirektören till vederbörande Telegrafintendent insända materialredogörelse, åtföljd af fullständig requisition å reservbehovet för det ingångna nya året, allt på tryckta blanketter, som af bemälda Intendent tillhandahållas.

Anmälan om de förändringar vid telegrafledningarne, som Baningeniör anser af behovet påkallade, äfvensom om nödiga, ombyggnader eller större reparationer, sker hos Bandirektören vid trafik-distriktet, till de åtgärders vidtagande, som deraf kunna föränledas.

§ 6.

Då sådana reparationer å statstelegrafledningarne förekomma, att jernvägens bevakningspersonal ej kan lemna dertill behöflig handräckning, utan annat arbetsmanskap måste anlitas, äfvensom då extra biträde erfordras för transporter, dressinföring eller banpost, drabbar kostnaden härför telegrafverket; skoland de qvitterade räkningarne härå insändas till den för hvarje bansektion särskildt anvisade statstelegrafstation, hvilkens föreståndare derefter åligger att genast remittera liqviden för dessa af jernvägsmedlen förskottsvis betalda räkningar.

§ 7.

Jernvägens telegraftjenstemän vid de stationer, der telegrafverkets trådar äro inledda, skola, då sådant kan ske utan olägenhet för jernvägstrafiken, biträda vid undersökningars verk-

ställande. Härvid får den af jernvägens trådar, som upptager Morse's apparater, begagnas för meddelanden emellan telegrafverkets och jernvägens stationer, dock så, att telegrafering derå i jernvägens angelägenheter alltid har företrädet; börande dylika undersökningar ega rum så sparsamt och skyndsamt som möjligt.

§ 8.

Telegrafverkets tjenstemän skola till beskaffenhet och läge undersöka förekommande fel å nämnde verks egna trådar och derom underrätta den vid undersökningen biträdande jernvägs-telegrafstationen, hvilken i sin ordning föranstaltar, att underrättelsen skyndsamt meddelas bevakningspersonalen, som ombesörjer felets afhjelpande. Kan felet ej af nämnda personal upptäckas eller fullständigt afhjelpas, skall den statstelegrafstation, som gjort undersökningen, härom ofördröjligen underrättas, för vidtagande af nödiga åtgärder.

§ 9.

Efter samråd med Telegrafstyrelsen utfärdar Trafikstyrelsen särskilda föreskrifter för jernvägspersonalen rörande vården af telegrafledningarne och sättet att afhjelpa uppkomna fel å desamma.

§ 10.

Utsändes någon telegrafverkets tjensteman för undersökning af fel å telegrafledningarne, hvilka af jernvägspersonalen ej kunnat upptäckas eller fullständigt afhjelpas, eller för verkställande af större reparationer, eger denne att på requisition

af vederbörande telegrafstationsföreståndare ut-
 bekomma vare sig fribiljett i 2:a klassens vagn
 för resan eller afgiftsfri gångbiljett inom banans
 område, samt att, i händelse af behof, vid ar-
 betets verkställande genom närmaste banmästare
 erhålla arbetsbiträde af jernvägspersonalen, såvida
 jernvägens behöriga bevakning och underhåll der-
 igenom ej försummas. Räkning för dylikt bi-
 träde upprättas af vederbörande Baningeniör,
 hvarefter liqviden sker i likhet med föreskriften
 i § 6.

§ 11.

För de bestyr vid eftersynen och underhållet
 af telegrafverkets ledningar, som genom denna
 öfverenskommelse åläggas jernvägspersonalen, lem-
 nar telegrafverket en ersättning till följande be-
 lopp årligen, att enligt Trafikstyrelsens bestäm-
 melse fördelas, nemligen:

för ledning med 1 tråd	15 R:dr per mil,
» » » 2 trådar	20 » » »
» 3 trådar och derutöfver	25 » » »

Räkning å denna ersättning upprättas ge-
 nom Trafikstyrelsens försorg och bör i medlet af
 December det år, räkningen omfattar, öfverlem-
 nas till Telegrafstyrelsen, som innan årets slut
 låter liqviden tillställas Trafikstyrelsens Hufvud-
 kassör.

§ 12.

Denna öfverenskommelse gäller från och
 med den 1 Januari 1872 med rättighet för hvar-
 dera Styrelsen att, efter ett halft år förut skedd
 uppsägning, låta densamma upphöra att gälla,

antingen i allo, eller i afseende å vissa delar af
de gemensamma telegrafinierna.

År och dag, som ofvan.

Kongl. Styrelsen för
Statens Jernvågstrafik.

Kongl. Telegrafstyrelsen,
under Herr Generaldirektörens
frånvaro,
efter nådigste förordnande:

C. O. TROILIUS.

AXEL AKRELL.

Hj. Elworth.

Herman Uddenberg

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 325),

utfärdadt den 5 Februari 1872,

angående Brovakts-reglemente.

Såsom tillägg till och ett nytt kapitel, det XIII:de, i Tjenstgöringsreglementet har Styrelsen denna dag utfärdat och till efterrättelse för vederbörande fastställt bilagda Brovakts-Reglemente.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Brovakts-Reglemente

utgörande Tjenstgörings-Reglementets

KAP. XIII.

Brovakter

vid Svängbroar.

§ 1.

Brovakts direkta befäl utgöres af baningeniören, samt banmästaren vid den afdelning, hvarå svängbron befinnes.

Är bron belägen invid någon station, skall brovakten derjemte åtlyda stationsföreståndarens tillsägelser rörande brons öppnande och stängande.

§ 2.

Brovakt är ansvarig för den ordentliga vården och begagnandet af den honom anförtrödda bro och allt dess tillbehör. Han skall derföre

noga känna brons och dess verks sammansättning och beskaffenhet;

hålla rullbanorna samt planerna å landfästena med tillhörande stöd för broändarna i god ordning och fria från orenlighet;

verkställa nödig smörjning af de rörliga delarna, samt för öfrigt

iakttaga och undanrödja alla uppkommande hinder för brons säkra begagnande.

§ 3.

Brovakt skall, hvarje gång bro svänges, efterse att brons alla delar äro hela, befinna sig i sitt rätta läge och äro fullt tjenstbara, samt, då bron ställes klar åt jernvägen, noga inpassa brons räler i linie med landfästenas och fullständigt uppskrufva stöden under broändarna.

§ 4.

Under 15 minuter före den tid, då bantåg väntas, och intill dess detsamma passerat, skall, då ej särskildt är annorlunda bestämdt, svängbron ovilkorligen hålles klar åt jernvägen. Förer tåget extratågsignal, skall bron fortfarande hållas klar åt jernvägen till dess äfven extratåget passerat.

§ 5.

Anländer fartyg så nära in på tiden för ett väntadt bantåg, att fartyget ej kan med full säkerhet antagas hinna passera broöppningen och bron klargöras åt jernvägen före den i föregående § föreskrifna tid, skall brovakten tillsäga fartygets befälhafvare att hålla detsamma på lämpligt afstånd utanför bron.

§ 6.

I afseende på fartygs genomgång genom broöppning har brovakten att noga tillse, dels att fartyget icke kommer för nära bron, under det denna svänges, och dels att detsamma vid genomgåendet

föres med sakta fart och hålles midt i segelrännan, så att bron eller dess murar icke skadas.

Särskildt är förbjudet att fastgöra trossar vid bron eller att mot densamma stöta med bärlingar, båtshakar och dylikt.

§ 7.

Å svängbro uppkommande mindre felaktigheter bör brovakten sjelf kunna afhjelpa och skall fördenskull vara försedd med nödiga verktyg och materialier, hvaribland särskilda reservröler af tillpassade längder att inläggas vid broändarne.

Är felet af svårare beskaffenhet, skall han utan dröjsmål derom rapportera till banmästaren och, om hinder för bantågs öfvergång förefinnes, utsätta nödiga stoppsignaler å ömse sidor om bron samt skyndsamt anmäla förhållandet till föreståndaren för närmaste station.

§ 8.

Söker någon göra skada eller ofog å svängbro, skall brovakten sådant afstyra samt i alla händelser taga reda på gerningsmannens namn och hemvist och, så vidt möjligt, göra sig försäkrad om vittnen samt, så fort ske kan, till banmästaren anmäla hvad i berörda afseende sig tilldragit.

§ 9.

Brovakt är jemväl ansvarig därför, att så väl de signaleringsinrättningar, som kunna finnas å bron för att betrygga bantågens eller sjöfartens säkerhet,

som de, hvilka för samma ändamål äro uppsatta i brons närhet och anförtrodda åt hans skötsel, städse hållas i behörigt skick och att vederbörliga signaler med dem gifvas.

Då brovakt aflägsnar sig så långt att han ej har bron inom synhåll, skall, såvida ej särskildt för vakten utfärdad instruktion annorlunda föreskrifver, signalinrättning vid bron stängas med lås, så att signalen orubbligt förblifver till »stopp» under vaktens frånvaro.

§ 10.

Brovakt är skyldig att känna och ställa sig till noggrann efterrättelse, utom hvad detta reglemente innehåller, alla de för banvakterna i allmänhet gällande föreskrifter, som hafva afseende på säkerheten å banan, äfvensom de instruktioner eller bestämmelser, som särskildt äro utfärdade rörande tillsyn och begagnande af den åt honom anförtrodda bro.

Förråds-Ordning

för

Ban- och Trafikafdelningarne.

§ 1.

Upphandling af effekter och materialier för dessa afdelningars behof verkställes genom Maskinafdelningen och förrådet, utom i de fall då särskilda föreskrifter annorlunda bestämma för större leveranser, afsedda för vissa ändamål. Undantagsvis få äfven mindre kvantiteter af materialier upphandlas vid Banafdelningen, när dessa äro afsedda att genast efter upphandlingen helt och hållet användas för ett bestämdt arbete och derå direkt afföras.

Upphand-
lingar.

§ 2.

Från förrådet erforderliga inventarier och materialier utbekommas enligt följande bestämmelser:

Uttagnin-
gar från för-
rådet,

Hvarje banmästare eller stationsföreståndare skall innehafva en s. k. *Requisitionsbok*, bestående af ett visst antal requisitionsblad, (Form. N:o 10).

Då en requisition skall afgifvas, hvarvid särskildt blad måste användas för inventarier och särskildt för materialier, införes å requisitionsbladets 1:a och 2:a afdelningar det

som äskas, hvarefter bladet afklippes i skilnaden mellan dessa afdelningar, och den afklippta delen, eller 2:a och 3:e afdelningarne, insändes till resp. Banningeniören eller Trafikdirektören, som, om han godkänner requisitionen, attesterar densamma, åtecknar vederbörande litera eller arbetsnummer för (d. v. s. bortlitererar) de artiklar, som äro afsedda till förbrukning, och derpå försänder requisitionen till förrådet.

I förrådet kvarblifver 2:a afdelningen af requisitionsbladet, hvaremot den 3:e, — sedan den blifvit ifyllt i öfverensstämmelse med den verkliga effektueringen af requisitionen och försedd med samma litera eller arbetsnummer som 2:a afdelningen samt med värden å de artiklar, som äro bortlitererade, — sändes jemte effekterna till reqvirenten, hvilken åtecknar sitt qvitto och till förrådet återsänder samma 3:e afdelning, efter att, i noggrann öfverensstämmelse dermed, hafva å den i requisitionsboken qvarsittande 1:a afdelningen af bladet infört litera eller arbetsnummer samt värde å bekomna bortlitererade artiklar. Hvad deremot andra förordseffekter härvid beträffar, så införas de inventarier, som Trafikafdelningen utbekommer, i stationernas inventarieredogörelser Form. N:o 26, och de inventarier samt icke bortlitererade materialier (d. v. s. förlagsmaterialier) som vid Banafdelningen utfås, i banmästarnes motböcker, (se § 8 härnedan).

Inom Banafdelningen användes ifrågarande requisitionsbok äfven för requisitioner banmästarne emellan.

§ 3.

Vid alla försändningar från linien till förrådet, äfvensom vid försändningar, hvilka, utan att grunda sig på afgifven requisition, ske från förrådet till linien eller banmästarne emellan, begagnas särskild *Förpassningsbok*, (Form. 25), hvars användande inses af sjelfva formuläret, och dessutom för vissa fall i § 5 här nedan närmare omordas.

Förpassningsböcker.

§ 4.

Förrådsartiklar, som skola sändas med bantåg, inlemnas på afsändningsstationen i samma ordning som vanligt il- eller fraktgods, åtföljda af i föregående §§ omnämnda requisitionsqvitton eller förpassningar. Afsändningsstationen upptager effekterna å vanliga il- eller fraktgodslistor men tecknar i afgiftskolumnen ordet *Fraktfritt*; requisitionsqvitton eller förpassningar vidfogas listan till vederbörande mottagare, som det åligger att å adresstationen på vanligt sätt utqvittra artiklarna.

Godslistor.

§ 5.

Inreversering af inventarier och materialier från linien till förrådet sker å sådan förpassning, som i § 3 härofvän omnämnes, och i öfrigt för olika fall sålunda:

Inlemnin-
gar till för-
rådet.

a) Då försliten inventarieeffekt skall inlemnas till förrådet, utan att annan erfordras i utbyte, antecknas å förpassningsbladets 2:a afdelning: *Till afskrifning*; bladets 2:a och 3:e afdelningar insändas derefter jemte effekten och vanlig requisition derå, upptagande litera eller nummer å det arbete, hvare effek-

tens förslitning, enligt vederbörande afdelningsschefs bepröfvande, egt rum. I förrådet afskrifves effekten på vederbörandes konto, uppföres å vederbörligt kassationskonto med det värde, den som försliten kan ega, samt qvitteras å förpassningsbladets 3:e afdelning, derå äfven införes nyssnämnda värde, hvar- efter samma 3:e afdelning återsändes till insändaren, som, vid Trafikafdelningen, af- för effekten i stationens inventarieredogörelse, och, vid Banafdelningen, afskrifver effekten å dess konto i inventarieboken. På samma gång som förbemälda förpassningsqvitto åter- sänder förrådet requisitionsbladets 3:e afdel- ning, med effektens ursprungliga värde deri infördt, till insändaren, för att af honom i föreskrifven ordning annoteras i requisitions- boken samt qvitteras och till förrådet åter öfversändas.

Då beloppet af sistnämnda värde sedan kommer att i näst afgifvande konsumtions- lista inflyta, blir det arbete, hvori effekten för- slitits, vederbörligen debiteradt därför, hvar- emot samma arbete i vanlig ordning skall i bokslutsrapporten krediteras för den förslitna effektens värde enligt förpassningsqvittot.

b) Erfordras vid insändning af försliten effekt annan fullgod i stället, tecknas å för- passningen: *Till utbyte*, och förfares i öfrigt på sätt i föregående moment är angifvet, med den skilnad, att naturligtvis ingen af- skrifning i vederbörandes inventariekonto eger rum, samt att förrådet jemte requisitionsqvittot utsänder den begärda effekten.

c) Då brukbar men på linien obehöflig inventarieeffekt insändes, antecknas å förpassningen: *Till återlemning*. I förrådet afskrifves sedan effekten på vederbörandes konto och qvitteras förpassningsbladets 3:e afdelning, som återsändes till insändaren, hvilken sedan i vederbörlig handling afför effekten. Kostnaden för möjligen erforderlig reparation å dylik effekt debiteras vederbörande afdelnings litera eller arbetsnummer.

d) Då materialier, som blifvit öfver efter afslutade arbeten, skola inreverseras till förrådet, antecknas å förpassningen: *Till återlemning*, äfvensom litera eller nummer å det arbete, som bör för materialierna krediteras. I förrådet behålles förpassningsbladets 2:a afdelning, hvaremot den 3:e återsändes till Baningeniören, sedan materialierna blifvit derå qvitterade och vederbörliga värden dem åsatta. Baningeniören krediterar sedan i föreskrifven ordning resp. litera eller arbetsnummer för bemälda värde.

§ 6.

Förkommer eller förstöres effekt genom någons förvällande och skall af honom ersättas, eger vederbörande Baningeniör eller Stationsföreståndare att genom skrifvelse till Förrådsförvaltaren begära, att en annan effekt jemte räkning å dess kostnad utsändes, och verkställes sedan liqviden för denna effekt i samma ordning som för andra medgifna försäljningar från förrådet. Ersättning för förstörda effekter.

§ 7.

Tiden för ut- och inlemning vid förrådet. I vanliga fall böra requisitioner från och inreverseringar till förrådet ske för Trafikafdelningen mellan den 1 och 10, samt för Banafdelningen mellan den 24 och sista i månaden.

§ 8.

Banmästare-motböcker. För redovisning af utehafvande inventarier och förlagsmaterialier skall hvarje banmästare föra 2:ne motböcker med förrådet, (Form 223), med konto, å en eller flera öppningar, för hvarje artikel af olika slag.

I den ena motboken, *Inventarieboken*, införas alla å banmästareafdelningen befintliga inventarier, och i den andra, *Materialboken*, rälsreserven och öfriga materialier, som äro i förlag från förrådet bekomna eller genom Banafdelningens försorg inköpta och af förrådsförvaltaren till uppbörd tagna. På venstra sidan i boken antecknas de artiklar, som i förlag bekommit, jemte dato och nummer å tillhörande requisition eller förpassning, och på den högra sådan konsumtion eller försändning af samma artiklar, som ej månadligen blir ersatt från förrådet på sätt i nästa § omnämnes.

I förrådet föres särskild räkenskap, motsvarande ifrågavarande material- och inventarieböcker.

§ 9.

Materialförlagens storlek. De i föregående § omförmälda materialförlag vid Banafdelningen få icke omfatta

andra artiklar än sådana, som äro för det vanliga underhållet mest oundgängliga och ej heller större kvantiteter, än behovet kräver, hvarom allt Bandirektören eger bestämma.

Hvart och ett af dessa förlag skall, så vidt ske kan och så länge behöfligt är, hållas vid sin en gång bestämda storlek, hvarföre det, som förbrukas deraf, bör månadligen ersättas med en lika stor kvantitet, på vanligt sätt reqvirerad från förrådet. Förbrukas emellertid något af en artikel, som förrådet möjligen icke är i tillfälle att ersätta, såsom t. ex. sliprar, insändes till förrådet en förpassning på samma gång som en requisition å den förbrukade kvantiteten, hvilken derpå såväl afskrifves å vederbörandes konto med förrådet som intages å näst afgifvande konsumtionslista. För de afskrifningar, som i följd häraf göras i banmästarnes materialböcker, gälla vederbörande förpassningskvitton såsom verifikationer.

§ 10.

Förrådet skall alltid underrättas om de försändningar från en banmästareafdelning till en annan, som förändra banmästarens konto med förrådet, och tillgår denna underrättelse så, att afsändaren inskickar det från mottagaren bekomna requisitions- eller förpassningskvittot till förrådet att der annoteras; och gäller dylikt kvitto ej utan vederbörlig påskrift om sådan annotation.

Anmälan till förrådet om sändningar mellan banmästare.

§ 11.

Af banmästare och stationsföreståndare upprättas månadsvis *konsumtionslistor* enligt

Konsumtionsredovisning.

Form. N:o 11, upptagande enligt anteckningarna i requisitionsboken allt som under månaden blifvit förbrukadt. Banmästarne skola härvid äfven uppgöra en *materialredogörelse* enl. Form. 224, för hvilket ändamål materialboken afslutas med sista dagen i månaden, medelst nedsummering och behållningarnas öfverförande till påföljande månad.

Sednast den 5:te i hvarje månad skall till resp. Trafikdirektören eller Baningeniören insändas från linien förbemälda konsumtionslistor och materialredogörelser för föregående månad, samt från förrådet alla under sistnämnda tid inkomna requisitioner, (d. v. s. requisitionsbladens 2:a afdelning). Baningeniören sammanför banmästarnes konsumtionslistor å 2:ne gemensamma listor för sektionen, den ena för underhållet och den andra för arbeten å litt. D 6 och D 8, hvilka listor jemte ofvannämnda materialredogörelser insändas för granskning till förrådet, hvarifrån samma handlingar återgå till Baningeniören, som öfversänder konsumtionslistorna till Bandirektören och materialredogörelserna till banmästarne.

Å Ban- och Trafikdirektörsexpeditionerna uppgöras sedan för hela distriktet *konsumtionssammandrag* för drift och underhåll, (Form. N:ris 202 och 402), hvarjemte å förstnämnda expedition dylikt sammandrag särskildt upprättas för alla arbeten å litt. D 6 och D 8, enl. Form. N:o 11.

Innan dessa konsumtionssammandrag jemte månadsräkenskaperna till Styrelsen afgå, skola de å förrådet kollationeras, hvar-

vid baningeniörernas och stationernas konsumtionslistor böra hållas förrådet tillhanda.

§ 12.

Hvarje år i början af Juli månad ut-^{Inventering} sändes en tjänsteman från förrådet, som med ^{å linien.} ledning af dess journaler och banmästarnes motböcker samt stationernas inventarieredogörelser, och i närvaro af vederbörande baningeniör eller stationsföreståndare, inventerar alla å linien utlemnade förrådsartiklar och för protokoll öfver dervid förekommande anmärkningar, hvilket protokoll sedan skall delgifvas vederbörande afdelningschefer för de åtgärder som kunna påkallas.

Stockholm den 15 Februari 1872.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 327),

utfärdadt den 29 Januari 1872,

angående grunderna för linieförvaltningen.

På grund af Kongl. Maj:ts bestämmelser uti nådiga bref till Styrelsen för Statens jernvägstrafik af den 29 December 1870 samt den 9 Juni och 29 December 1871 får Styrelsen härigenom i ett sammanhang meddela följande att, i stället för hvad cirkul. N:o 272 i ämnet innehåller, tillsvidare lända till efterrättelse, nemligen:

a) att den ständiga tillsynen öfver linieförvaltningen å distrikten utöfvas af Öfver-Direktörerna, hvar för sin afdelning, med biträde af nödig inspektionspersonal, samt att dessutom Intendenten för tredje distriktet m. m. N. F. Frykholm tjenstgör såsom Styrelsens Inspektör öfver linieförvaltningens samtliga afdelningar;

b) att denne Inspektör fortfarande, då Styrelsen vid förefallande behof honom dertill förordnar, vikarierar såsom ledamot hos Styrelsen;

c) att afdelningsföreståndare, som tillika är tjenstförrättande Intendent, skall för sammanhållningen af de olika afdelningarnas verksamhet samt med afseende å distriktets förhållande till främmande myndigheter och personer föra befälet samt utöfva den myndighet, som nu gällande trafikreglemente tillägger Intendent;

d) att tjenstförrättande Intendent följaktligen skall, i allt hvad till ofvanberörda sammanhållning och dermed förenadt befäl hörer, öfvervaka ordning och disciplin bland tjenstepersonalen vid samtliga afdelningarna och, när sådana mål rörande fel och försummelser förekomma, i hvilka personer tillhörande olika afdelningar äro inblandade, auställa undersökning och förhör samt, inom de gränser, som i §§ 22 och 23 af cirkulär N:o 278 äro för afdelningsföreståndare utstakade, fatta beslut;

e) att t. f. Intendent skall vara föreståndare för distriktets byråafdelning;

f) att afdelningsföreståndare skall, hvar för sin afdelning, direkt inför afdelningens chef inom Styrelsen ansvara för den inre ordningen och hushållningen, attestera hvarje räkning på distriktskassan för afdelningens behof samt ansvara för utbetalningens behörighet, — samt slutligen

Cirkulär (N:o 328),

utfärdadt den 22 Februari 1872,

angående öppnande af en på **Södermalm** i Stockholm inrättad hållplats för snälltåg.

Sedan Kongl. Maj:t under den 9 December 1871 i nåder anbefallt, att för resande med Snälltåg, som passera Södermalm i Stockholm, skall beredas tillfälle att derstädes af- eller påstiga vid *det ställe, der Tantogatan går öfver jernvägen*, och tillika bestämt, att biljett för resa söderut från eller söderifrån till samma ställe skall lösas med lika belopp, som om resan företoges från eller till Centralstationen, får Styrelsen för öfrigt härom meddela till efterrättelse:

Nämnda hållplats, som benämnes *Södermalm*, öppnas Fredagen den 1 nästkommande Mars för expedition af *endast resande, resgods och hundar*, som afgå till eller ankomma från Snälltågsstationer vester om Liljeholmen.

Biljetter säljas och resgods expedieras med snälltågen vid Södermalms hållplats till alla vid statens jernvägar vester om Liljeholmen belägna Snälltågsstationer, samt vid en hvar af sistnämnda stationer till Södermalm, allt mot samma afgifter som från eller till Centralstationen.

De *till Södermalm* försålda biljetterna redovisas tillsvidare på någon af de platser i Snälltågsjournalen, som för tillfället ej äro upptagna.

Då vid biljettköp den resande blott begär biljett till Stockholm, lemnas alltid sådan till Centralstationen; biljett till Södermalms hållplats lemnas endast i de fall, då sådan uttryckligen begäres.

Snälltågen stanna icke vid hållplatsen oftare än resande der skola af- eller påstiga.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 329),

utfärdadt den 23 Februari 1872,

med ändring af Tjenstgörings-Reglementets Kap. V § 24.

Med upphäfvande af hittills gällande föreskrifter i Kap. V § 24 uti »Tjenstgöringsreglemente vid Statens jernvägar» vill Styrelsen härmed bestämma, att denna § hädanefter skall hafva följande lydelse:

Alla effekter, som upphittas inom banans område eller i vagnarne, skola, tillika med en uppgift derå, inom förloppet af trenne dygn till trafikdistriktets hufvudstation insändas.

Likaledes insändes till hufvudstationen den 1 Januari, 1 April, 1 Juli och 1 Oktober hvarje år, en uppgift på icke efterfrågadt il- och fraktgods samt paket, som under närmast föregående kvartal, eller längre tid, vid stationen kvarlegat.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 330),

utfärdadt den 28 Februari 1872,

i fråga om tjenstepersonalens befogenhet att drifva handel.

Då det är nödvändigt, att Statens jernvägstrafiks tjenstemän och betjente icke uppträda såsom trafikanter å stambanorna på sådant sätt, att deras intressen med afseende å en skyndsam befördran af transportföremål möjligen kan komma i strid med andra trafikanters,

då icke en skymt af sannolikhet får förefinnas dertill, att tjenstepersonalen, med begagnande af sin ställning vid stambanorna, skulle kunna i eget intresse låta andra trafikanters fördelar eftersättas,

och då ett fall redan inträffat, som praktiskt visar olämpligheten deraf att tjenstepersonal drifver sådan handel som betingar transporter å jernväg;

så vill Styrelsen härigenom och med stöd af den i § 35 af gällande instruktion henne gifna befogenhet föreskrifva, att tjenstemän och betjente vid Statens jernvägstrafik icke må, utan Styrelsens särskilda tillåtelse, drifva sådan handel, som har varutransporter å jernväg för deras räkning till följd.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. Linnell.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 331),

utfärdadt den 2 Mars 1872,

angående förändrade bestämmelser för **telegramvexlingen** mellan vissa Svenska och Norska jernvågstelegrafstationer.

På grund af bestämmelserna i Kongl. Maj:ts nådiga bref den 29 Oktober 1871 får Styrelsen härigenom meddela följande att från och med den 1 Januari detta år lända till efterrättelse, nemligen:

1:o) Porto för ett telegram af högst tjugu ord, som utvexlas mellan någon af de vid Nordvestra stambanan *vester* om Carlstad belägna jernvågstelegrafstationer å ena och dylik station å Norska Hufvudjernbanan eller jernbanan mellan Riksgränsen och Lilleströmen *En Rdr 8 öre*;

2:o) Detta enkla porto skall ökas med *54 öre* för hvarje nytt påbörjadt tiotal ord, hvarmed telegrammets ordantal öfverstiger tjugo;

3:o) Hela portobeloppet skall fördelas lika mellan de jernvägsförvaltningar, medelst hvilkas telegrafledningar telegrammet blifvit befordradt *);

4:o) För mottaget telegrams vidare befordran med post, gångbud eller ilbud skall beräknas samma afgift, som för enahanda befordran af inländskt telegram.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

*) Afgiften för telegram till t. ex. Kongsvinger delas alltså på två, och till Kristiania på tre jernvägar.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 332),

utfärdadt den 2 Mars 1872,

rörande fraktnedsättning för **Jernbleck, förtent, och kärl deraf.**

Styrelsen har härigenom velat bestämma *Tjugo* (20) procents nedsättning i de efter allmänna Taxans Tariff IV Lit. A. och B. utgående fraktafgifterna för *Jernbleck, förtent, och kärl deraf*, såvida betalning erlägges för ett afstånd af minst *fyra* mil.

Stockholm som ofvan

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 333),

utfärdat den 16 Mars 1872,

beträffande fraktnedsättning för **guano** och **andra preparerade gödningsämnen** i vagnslaster.

Styrelsen har på gjord framställning funnit skäl bestämma, att *guano* och *andra preparerade gödningsämnen* må i vagnslaster och under iakttagande af bestämmelserna i taxans § 30 försändas

från Stockholms Södra station till stationer å linien Ousby—Malmö mot sjuttio (70) öre centnern och till stationer å linien Foglavik—Göteborg mot fyratiofem (45) öre centnern;

från Stockholms Centralstation till samma stationer mot enahanda afgifter, tillökta med två (2) öre centnern i frakt å Sammanbindningsbanan genom Stockholm; samt

från båda Stockholms stationer till stationerna vid Östra stambanan, till Wretstorp, Laxå och stationerna vid Nordvestra stambanan äfvensom från Stockholms Centralstation till stationerna å linien Stockholm—Örebro mot en med trettiofyra och en tredjedels ($33\frac{1}{3}$) procent under bestämmelserna i cirkulär N:o 47, Tariff A, nedsatt fraktafgift, med det vilkor dock, att transportererna ske i vagnar, som *eljest skolat återgå tomma*.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 334),

utfärdadt den 3 April 1872,

rörande fri transport på Statens jernvägar till Malmö af artiklar som försändas till innevarande års **industriutställning i Köpenhamn.**

På grund af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 15 September 1871, medgifvande afgiftsfri transport på statens jernvägar till Malmö af svenska artiklar, som komma att sändas till innevarande års industriexposition i Köpenhamn, har Styrelsen, efter samråd med den Svenska Komitén för bemälda utställning, i afseende på berörda artiklars försändning med bantågen fastställt följande bestämmelser:

1:o. Hvarje kolly skall, för att få befordras utan afgift, ovilkorligen vara försedt med af Komitén stämpladt *utställningsmärke* lika med närlagd blankett. Å detta märke, hvilket tjenar såsom adress, skola afsändarens namn och hemvist vara inskrifva.

2:o. Hvarje sändning skall, då den vid stationen aflemnas, vara åtföljd af 3 exemplar i vanlig ordning upprättade fraktsedlar, af hvilka en qvitterad återställes till afsändaren, en förvaras vid afsändningsstationen, och en vidfästad godslistan medföljer godset till Malmö. Å dessa fraktsedlar upptages Herr *B. Th. Pettersson i Malmö* såsom emottagare och utsättas nummer å det eller de utställningsmärken, som äro godset åsatta.

3:o. Artiklar till industriutställningen skola upptagas å serkilda fraktgodslistor, å hvilka intet annat gods får inskrifvas; dessa numreras i löpaude följd med öfriga listor till Malmö. Å godslistorna utsättes i kol. »emottagare» *Industriutställningen i Köpenhamn* samt i kol. »märkt» det eller de nummer, som stå å utställningsmärket; vigten upptages som vanligt och i kol. »Fraktbelopp» skrives »Fritt».

4:o. Stationsbefälet uppmanas att, så vidt sig göra låter, noga undersöka om utställningsartiklar, som vid stationen aflemnas, äro i oskadadt skick, samt att anmärka å alla 3 fraktsedlarne samt å fraktgodslistan, om ringaste skada upptäckes.

5:o. Fraktfriheten gäller endast vid försändningen med blandade- och godståg.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 335),

utfärdadt den 12 April 1872,

rörande fri transport på Statens jernvägar till Stockholm af artiklar som försändas till innevarande års **polytekniska utställning i Moskwa.**

På grund af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 5 December 1871, medgifvande afgiftsfri transport på statens jernvägar till Stockholm af svenska artiklar, som komma att sändas till innevarande års polytekniska utställning i Moskwa, har Styrelsen, efter samråd med den Svenska Slöjdföreningens Styrelse, i afseende på berörda artiklars försändning med bantågen fastställt följande bestämmelser:

1:o. Hvarje kolly skall, för att få befordras utan afgift, ovilkorligen vara försedt med *utställningsmärke* lika med närlagd blankett. Å detta märke, hvilket tjenar såsom adress, skola afsändarens namn och hemvist vara inskrifna.

2:o. Hvarje sändning skall, då den vid stationen aflemnas, vara åtföljd af 3 exemplar i vanlig ordning upprättade fraktsedlar, af hvilka en qvitterad återställes till afsändaren, en förvaras vid afsändningsstationen, och en, vidfästad godslistan, medföljer godset till Stockholm. Å dessa fraktsedlar upptages Herr *H. Osbeck i Stockholm* såsom emottagare och utsätts nummer å det eller de utställningsmärken, som äro godset åsatta.

3:o. Artiklar till industriutställningen skola upptagas å serkilda fraktgodslistor, å hvilka intet annat gods får inskrivas; dessa numreras i löpande följd med öfriga listor till Stockholms Södra. Å godslistorna utsättes i kol. »emottagare» *Polytekniska utställningen i Moskwa* samt i kol. »märkt» det eller de nummer, som stå å utställningsmärket; vigten upptages som vanligt och i kol. »Fraktbelopp» skrives »Fritt».

4:o. Stationsbefälet uppmanas att, så vidt sig göra låter, noga undersöka om utställningsartiklar, som vid stationen aflemnas, äro i oskadadt skick, samt att anmärka å alla 3 fraktsedlarne och å fraktgodslistan, om ringaste skada upptäckes.

5:o. Fraktfriheten gäller endast vid försändningen med blandade- och godståg till och med den 23 innevarande April.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 336),

utfärdadt den 18 April 1872,

rörande försändning med bantåg af dokumentslådor eller tjenstebref, som innehålla penningar ej utgörande uppbörd samt af tjenstehandlingar af penningevärde.

Med upphäfvande af bestämmelsen i Cirkulär N:o 105, att hvarje annan penningeförsändning i tjensteväg, än uppbörd, skall ske genom Kongl. Postverket, vill Styrelsen hädanefter medgifva dylika försändningar med bantåg inom eget distrikt och får i och för dessa fastställa följande bestämmelser:

1:o). En särskild låda med säkert lås, afsedd för förvarande af penningebref m. m., skall inom hvarje distrikt, enl. t. f. Intendentens bestämmelse, medfölja ett upp- och nedgående tåg alla dagar, placerad i den konduktörskupé, hvori 1:sta konduktören åker, samt behörigen fästad vid kupéväggen.

2:o). Alla försändningar af dokumentslådor och tjenstebref, som innehålla penningar eller tjenstehandlingar af penningevärde, skola tillställas 1:sta konduktören å dessa tåg och införas i en brefbok, som skall åtfölja penningelådan, och i hvilken emottagarne skola qvittera försändningarnes mottagande.

3:o). Förste konduktören åligger dels att nedlägga de till honom sålunda öfverlemnade handlingar i penningelådan, hvilken af honom skall hållas läst och hvars nyckel han skall väl förvara, dels att svara för handlingarnes behöriga aflemnande mot emottagarens qvitto.

4:o). Kan ej adressaten anträffas vid tågets framkomst till stationen, skall tjenstförrättande stationsföreståndaren emottaga och qvittera brevet, samt derefter till behörig person framlemna det mot qvitto i stationens bok.

5:o). Å hvarje afdelningsföreståndares och baningenjörs expedition samt å hvarje station, äfvensom hos distriktskassören, skall finnas en bok, hvori införas de dokumentslådor eller tjenstebref, innehållande penningar m. m., som skola försändas med bantåg, och hvori konduktören vid försändelsernas emottagande skall teckna sitt namn som qvitto.

6:o). Nyckeln till penningelådan skall vid tågets utgångsstation af stationsföreståndaren öfverlemnas till konduktören, och skall

vid tågets ankomst till slutstationen såväl nyckeln, som brefboken, af konduktören aflemnas till stationsföreståndaren, hvilken det åligger att granska det alla i brefboken införda poster äro behörigen qvitterade.

7:o). Alla försändningar af penningar med konduktörerna å andra, än de bestämde tågen, äro ovilkorligen förbjudna. Skall penningeförsändning ske in på annat distrikt, måste den verkställas med posten.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 337),

utfärdadt den 23 April 1872,

angående fraktnedsättning för **Vin på fat.**

På gjord framställning har Styrelsen funnit skäl medgifva en nedsättning af Tjugu (20) procent i frakten för *Vin på fat*; att tillämpas från och med den 1:ste nästkommande Maj, under förbehåll att frakt erlägges för en väglängd af minst 4 mil.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. U. Sparre.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 338),

utfärdadt den 29 April 1872,

angående tillfälligt förordnande för Trafikdirektören J. E. M. Hahr
att vara Öfverdirektör för Trafikafdelningen.

Att Kongl. Maj:t under den 10 denna månad i nåder förordnat Trafikdirektören vid IV Distriktet J. E. M. Hahr att under instundande Maj månad, då Öfverdirektören för Trafikafdelningen, friherre C. U. Sparre, kommer att begagna honom tillkommande semester, förestå berörda Öfverdirektörsbefattning, varder härmed till behörig efter rättelse meddeladt.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. Linnell.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 339),

utfärdadt den 12 April 1872,

angående **Instruktioner** för tillsyn och begagnande af
Svängbroarne vid Statens jernvägar.

Styrelsen har denna dag, med upphäfvande af de särskilda föreskrifter och instruktioner rörande svängbroar, som förut tjenat till efterrättelse, fastställt följande nya Instruktioner att, utom hvad Brovaktsreglementet (Tjenstgörings-Regl. Kap. XIII) i allmänhet föreskrifver, gälla med särskildt afseende på hvarje här nedan nämnd bro, nemligen:

Instruktion rörande tillsyn och begagnande af

- Svängbron öfver Norrström i Stockholm,
- » » » Söderström i d:o
- » Liljeholmens Svängbro,
- » Södertelje d:o
- » Töreboda d:o
- » Jönköpings d:o (jemte instruktion för banvak-
ten vid Signalskifvan invid Jönköpings Östertull).
- » Carlstads östra Svängbro,
- » Carlstads vestra d:o samt
- » Vermelns d:o ;

skolande dessa instruktioner lända vederbörande ban- och brobevakning samt stations- och tågpersonal till efterrättelse ifrån den dag, de blifvit dem genom vederbörande afdelningschefers försorg delgifna.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 340),

utfärdadt den 10 Maj 1872,

rörande fraktnedsättning för **glasvaror, alla slag, inpackade.**

Styrelsen har funnit skäl bestämma, att *glasvaror, alla slag, inpackade*, (således äfven fensterglas i kistor), som i vagnslaster och under iakttagande af de i taxans § 30 föreskrifna vilkor å Statens jernvägar transporteras, skola, då afgift erlägges för minst fyra mils väglängd, fraktdebiteras efter Tariff VI b med afdrag af tjugu (20) procent.

Denna bestämmelse tillämpas från och med den 21 innevarande Maj.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

e. f.

M. Hahr.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 341),

utfärdadt den 27 Maj 1872,

angående tillägg till 13 § af Aflöningsreglementet.

Jemlikt nådigt bref af den 10 innevarande Maj har Kongl. Maj:t, beträffande traktamentsersättningar till embets- och tjänstemän vid Statens jernvägar, i nåder förordnat, att uti § 13 af det den 17 September 1869 nådigst fastställda aflöningsreglemente för embets- och tjänstemän samt betjente vid Statens jernvägstrafik skall, omedelbart efter punkten *b*), införas följande punkt:

»*c*) Baningeniörer samt Stations- och Telegrafinspektorer med två riksdaler för sådan tjänstgöring, som icke fordrar bortovaro öfver natten, men som förorsakar, under ett och samma dygn, fulla tolf timmars, eller längre, bortovaro från egen station eller bostad;»

hvilket till kännedom och efterrättelse härigenom meddelas.

Stockholm som ofvan.

På Styrelsens vägnar:

C. Linnell.

M. Hahr.

e. f.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär. (N:o 342),

utfärdadt den 31 Maj 1872,.

angående nedsättning af frakten för **Sill, saltad, i tunnor**, vid transport mellan Svensk och Norsk station.

Efter öfverenskommelse mellan Styrelsen och Direktionen för de Norska Söndenfjeldska statsbanorna föreskrifves,

att *Sill, saltad, i tunnor*, som i partier om minst 120 Norska centner försändes mellan Svensk och Norsk station, hädanefters skall under månaderna Maj—November beläggas med frakt efter Samtrafikstariffen 5, hvilken tariff äfven må tillämpas, om icke 120 norska centner kunna å *en* vagn inlastas.

Denna bestämmelse blifver gällande från och med den 1:sta inständande Juni, hvilket till efterrättelse meddelas.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

e. f.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 343).

utfärdadt den 6 Juni 1872,

angående upplåtande af Fryksta station och faktori
för allmän trafik.

Sedan ett sidospår, som utgår från Kihls station å Nordvestra stambanan till sjön Fryken, nu blifvit fullbordadt, kommer stationen **Fryksta**, belägen 0,3 mil från Kihls station, att den 15 Juni innevarande år upplåtas för allmän trafik, i sammanhang hvarmed följande bestämmelser till efterrättelse meddelas:

Stationen hålles tills vidare öppen endast å de tider af året, då sjöfart på sjöarne Fryken eger rum.

Resande befordras direkt mellan Fryksta och statens öfriga jernvägsstationer.

För befordringen af göds till och från denna station gälla de föreskrifter, som finnas utfärdade i afseende å trafiken mellan statens jernvägsstationer inbördes och med främmande banor.

Privata telegram befordras från Fryksta endast å vissa tider af dagen, hvilka bestämmas och genom anslag kungöras af Trafikdirektören vid 4:de distriktet.

För underlättandet af godstrafiken till och från sjöarne Fryken kommer det förut vid Fryksta inrättade faktoriet att bibehållas under uppsigt af en särskild der anställd faktoriföreståndare. Genom försorg af nämnda faktori skall allt gods, som öfver sjöarna ankommit till Fryksta för vidare befordran å jernväg, eller som å andra sidan ankommit å jernvägen för att direkt försändas å sjöarne, expedieras till bestämmelsestationen, hvarvid lastning och lossning af gods till och från jernvägsvagnar, som eljest ålegat afsändare och emottagare, äfven ombesörjes, när godset kan tagas eller lemnas på hamnkajen.

För berörda faktorirörelse gälla vidare följande bestämmelser:

För gods, som sändts sjöledes till Fryksta för att derifrån vidare befordras på jernväg, skall fraktsedel, innehållande tydliga uppgifter, äfven öfver godsets slutliga destination, till faktoriföreståndaren aflemnas på samma gång som godset.

Gods till Fryksta, som skall på sjöarna vidare befordras, skall alltid åtföljas af fraktsedel, hvilken bör noga angifva den slutliga emottagarens namn och adress, samt, om annan lägenhet än ångarne Fryken eller Fryxell önskas, innehålla bestämmelse, med hvilken lägenhet godset skall från Fryksta befordras. Dessa fraktsedlar skola alltid biläggas vederbörande godslista. Å hvarje sådant godskolly,

å hvilket adress, enligt gällande bestämmelser, bör vara utsatt, skall den slutliga emottagarens namn och adress vara åtecknad.

Allt gods, som på jernväg ankommer till Fryksta för vidare befordran uppåt sjöarna, befordras med ångarna Fryken och Fryxell, såvida godsafsändarne ej å bifogad fraktsedel annorlunda bestämt. Jernvägen ikläder sig icke något ansvar för godset under sjötransporten.

På jernväg till faktoriet ankommet gods, må i afvaktan på ångbåtslägenhet afgiftsfritt qvarligga vid Fryksta i magasin eller på kaj högst 10 dagar. För qvarliggande under längre tid erlägges plats- eller magasinshyra enligt de i allmänna Taxan bestämda grunder

Landsvägs- och sjöfrakter för till Fryksta ankommet gods, som skall å jernväg befordras, utläggas af jernvägen, så vida deras belopp äro å de aflemnade fraktsedlarna angifna och ej öfverstiga godsets värde.

Afgift för godsets flyttning och behöriga spedition skall till jernvägen erläggas enligt följande beräkningsgrunder:

För gods som å statsbanan fraktdebiteras efter tariffen VI samt vagnslast-tarifferna A., B., C., E. och F., med undantag af träkol och bjelkar af öfver 40 fots längd, — 1½ öre pr centner;

För träkol och bjelkar af öfver 40 fots längd samt för gods, som drager frakt efter tarifferna IV och V äfvensom för allt gods till och från främmande banor — 2 öre pr centner;

För ilgods — 10 öre pr centner;

Varande 10 öre den minsta afgift, som må erläggas för frakt-gods, och 5 öre den minsta afgift, som erlägges för ilgods, af hvad slag och af huru ringa vikt godset än må vara.

Lefvande djur skola alltid åtföljas af vårdare, under hvars uppsigt och på hvars ansvar deras omflyttning sker, hvarvid dock biträde vid flyttningen skall lemnas från faktoriet och behöflig spedition verkställas utan afgift.

Åkdon och lik expedieras samt flyttas till eller från jernvägs-vagn utan afgift.

Faktori-afgiften skall alltid erläggas å samma station, der fraktbeloppet betalas.

Af trafikanter, som ej hafva månadsräkning vid Fryksta station, får förfallen jernvägs- och faktori-avgift erläggas till ångbåtsbefälhafvaren vid godsets aflemnande från ångbåten.

I afseende på faktori-avgifternas redovisning i jernvägens räkenskaper iakttagas:

att allt gods, för hvilket faktori-avgift skall erläggas, uppföres å särskild fraktgodlista, i hvars anmärkningskolumn faktori-avgiftens belopp, vare sig den är betald eller ej, utsättes utan att intagas i kolumnen för fraktbeloppet.

att ifrågavarande listor redovisas i nummerföljd med öfriga gods-
listor på vanligt sätt, utom i hvad beträffar faktori-afgifterna, för
hvilka särskilda specifikationer öfver afsändt och mottaget upprättas.
Denna specifikation skall jemte behörig rubrik angifva vederbörande
stationers namn, listornas nummer och beloppen af de å hvarje lista
förekommande faktori-afgifter, hvarförutom den förses med ett sam-
mandrag, utvisande stationens summa uppbörd (afsändt, betaldt och
mottaget att betala) af berörda medel, hvilken summa öfverföres till
trafikjournalen (å dagredovisningen uti »kassakonto») allt enligt exem-
pel, som af kontrollkontoret meddelas.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 344),

utfärdadt den 6 Juni 1872,

angående förordnande för Trafikdirektören C. J. Hammarsköld att
tillsvidare bestrida Intendentsbefattningen å IV distriktet.

Sedan Kongl. Maj:t i nåder förordnat t. f. Intendenten å IV distriktet J. E. M. Hahr att från och med den 1 innevarande månad vara Öfverdirektör för Trafikafdelningen vid Statens jernvågstrafik, har Styrelsen under denna dag förordnat Trafikdirektören Carl Jakob Hammarsköld att fortfarande och tillsvidare såsom t. f. Intendent föra befalet å IV distriktet; hvilket till kännedom och efterrättelse meddelas.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

C. Linnell.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 345),

utfärdadt den 15 Juni 1872,

angående kupé- och vagnbiljetter för resor till Malmö och åter under Juli och Augusti månader 1872.

För att bereda personer i mellersta Sverige tillfälle att med minskad kostnad besöka **Industri- och konst-utställningen i Köpenhamn** försäljas vid nedan angifna stationer till nedsatta pris under instundande Juli och Augusti månader biljetter till *hel kupé i andra klass vagn* och till *hel tredje klass vagn* för resa med blandade tåg till Malmö och åter.

Kupébiljett gäller för 8 och vagnbiljett för 32 personer, och få ej flera än nämnda antal personer taga plats i de genom sådana biljetter abonnerade kupéer eller vagnar.

För återresa gälla samma biljetter med vilkor att återfärden anträdes från Malmö sednast å tionde dagen från den dag, då resan från utgångsstationen företagits, denna afgangsdag oräknad. Anträdes således resan till Malmö den 1 Juli, bör återresan från den sednare stationen företagas sednast den 11:te Juli.

Resan verkställes med de blandade tåg, som utgå från Stockholm och Malmö på morgonen och efter uppehåll under natten i Falköping, anlända till Malmö och Stockholm följande aftonen, samt de i förbindelse härmed stående tågen å de öfriga stambanelinierna.

Biljetten berättigar till resa endast med det tåg, för hvilken den blifvit afstämplad, samt de dermed i förbindelse stående tågen, hvadan längre uppehåll å mellanliggande station, än hvad tåganordningen kräffer, icke äro biljettinnehafvarne medgifna.

Ifrågavarande biljetter skola requireras och lösas sednast 24 timmar före afgangstiden för det bantåg, de resande önska begagna. Antalet af sådana på förhand försålda kupé- och vagnbiljetter skall ofördröjligen genom telegram anmälas till Trafikdirektören.

På det att vagn eller kupé må med säkerhet kunna påräknas, bör biljettinnehafvare å Malmö station sednast dagen förut tillkännagifva när de önska återvända.

Kupé- och vagnbiljetter lösas enligt följande **Tariff:**

	Biljett till		Biljett till
	2:dra klass kupé	3:dje klass vagn	
	(8 personer):	(32 personer):	
från Upsala	Rdr 352.	—	Rdr 704.
» Stockholm	» 320.	—	» 640.
» Södertelje	» 304.	—	» 608.
» Norrköping	» 288.	—	» 576.
» Örebro	» 240.	—	» 480.
» Charlottenberg	» 312.	—	» 624.
» Arvika	» 296.	—	» 592.
» Carlstad	» 264.	—	» 528.
» Kristinehamn	» 248.	—	» 496.
» Sköfde	» 184.	—	» 368.
» Göteborg	» 224.	—	» 448.
» Alingsås	» 200.	—	» 400.
» Herrljunga	» 184.	—	» 368.
» Falköping	» 168.	—	» 336.
» Jönköping	» 136.	—	» 272.

Biljetterna äro af papper. Utgångsstationen påskrifver å biljetten dagen för framresan och sista dagen för återresan, hvilken anteckning gäller såsom första datumstämpling. Till återresan förses returbiljetten å Malmö station med nytt datum för denna resa.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 346),

utfärdadt den 27 Juni 1872,

angående tillämpning vid Statens jernvägar af förnyadt Nådigt
Reglemente för Elektriska telegrafbefordringen inom riket.

Sedan Kongl. Maj:t under den 17 sistlidne Maj funnit godt fastställa förnyadt Reglemente för Elektriska telegrafbefordringen i riket, anbefalles härigenom, att bemälda, härhos bifogade Reglemente skall från och med den 1:sta instundande juli lända till efterrättelse äfven vid Statens jernvägars telegrafstationer i samma ordning som det hittills gällande nådiga reglementet af den 6 november 1868.

I sammanhang härmed öfverlemnas Kongl. Telegrafstyrelsens Cirkulär n:o 3 af den 6:te dennes, hvilket angifver de viktigaste förändringar i de telegrafiska förhållandena, som blifva en följd af det nya Reglementet.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvågstrafik

Cirkulär (N:o 347),

Stockholm den 13 Juli 1872,

innehållande

Brand-Ordning

jemte föreskrifter om brandredskapens skötsel och vård

vid

Statens Jernvägsstationer och vaktstugor.

§ 1.

Vid hvarje station skall brandredskap finnas och vara inrättad med hänsyn till husens byggnadssätt, stationens omfång samt vattentillgången.

Brandredskapen består af:

Brandsprutor, större och mindre, med nödiga slangar,

Vattenkärror för manskraft,

Handsprutor,

Brandpytsar,

Brandsegel af 30 fots längd och 24 fots bredd,

Brandstegar af nödig längd, eller så beskaffade, att de kunna förlängas medelst sammankoppling,

Brandhakar,

Släckviskor eller *svablar*,

Yxor,

Jernspett,

och bestämme vederbörande distriktsföreståndare, i samråd med afdelningsföreståndarne, ohvilka och huru många af dessa effekter skola finnas å hvarje station.

§ 2.

Brandredskapen, utom stegar och hakar, skall förvaras i särskildt inrättadt spruthus eller inom afstängdt rum i godsmagasin eller annan lämplig byggnad, och måste nyckel till sådan förvaringslokal ligga på något för hela stationspersonalen känt ställe, så att, om eldsvåda uppkommer, redskapen må kunna utan dröjsmål uttagas.

Der särskildt rum ännu icke hunnit beredas, skall sprutattiraljen, så godt ske kan, förvaras samt skyddas mot dam och väderlekens åverkan genom passande öfverdrag af segelduk.

§ 3.

Brandredskapen skall väl vårdas och städse hållas i fullgodt skick samt får ej för annat än sitt afsedda ändamål begagnas; och åligger det vederbörande stationsföreståndare att deröfver hafva noggrann tillsyn.

§ 4.

Till en omsorgsfull vård af sprutattiraljen hörer:

att slangskrufkopplingar och strålrör noga aktas för stötar eller skador å gängorna, hvarjemte tillses att ledertätningar finnas i hylsorna och att sammanskrufningen går lätt;

att en sprutas alla rörliga delar, såsom pumpkolfvar, pumpstänger, balansaxeln m. m. underhållas med nödig smörjning, hvar till bom- eller hästolja bör användas;

att kolfpackningar och slangar icke få förtorka, utan uppmjukas i vatten och ingnidas med en blandning af lika delar hästolja och talg, hvilket arbete bör ske under den varmaste årstiden, samt att läderpackning, som dervid märkes vara skadad eller försliten, ersättes med ny;

att målningen å sprutornas vattenkar och öfriga målade delar förnyas så ofta som erfordras till förekommande af skada genom röta eller rost.

Slangar, strålrör och behöriga verktyg skola alltid hafva sin plats å sprutan och vara ordentligt fästade vid densamma, så att sprutan städse må vara färdig till utryckning.

§ 5.

Sprutorna skola profvas 3:ne gånger årligen, eller i April, Augusti och December månader, under stationsföreståndarnes tillsyn.

För att undersöka sprutverkens tillstånd begagnas vattentryck, åstadkommet genom sakta pumpning mot, varsamt med tummen eller flata handen tillslutet strålrör. Kännes härvid ett stadigt tryck vid strålrörsmynningen och visa sig inga särdeles svåra otätheter i pumpverket eller å slangen, så är sprutan i god ordning. Åstadkommer deremot pumpningen icke något tryck, eller försvinner detta hastigt,

Se ark. Nr 9 d. 1479

~~1479 d. 1479~~

är sprutan felaktig och måste då söndertagas, noga öfverses, iständsättas och åter aprofvas.

Vid sprutprofningen i Augusti bör jemväl den öfriga brandredskapen undergå fullständig besigtning och hela stationspersonalen samt de af den öfriga jernvägspersonalen, hvilka vederbörande afdelningschef dertill beordrar, närvara och inöfvas, så att hvar och en kan utföra de olika göromål som vid en eldsvåda ifrågakomma. Å station, der endast föreståndare är anställd, må, med vederbörande baningenjörs begifvande, de båda närmaste banvakterna, tillkallas för att biträda vid sprutprofningarna.

Efter hvarje profning måste sprutverken noga befrias från vatten, hvilket sker genom att uttaga aftappningsskrufvarna, skolande dessa alltid återinsättas sedan vattnet afrunnit. Å äldre sprutor, der aftappningsskruf icke finnes, måste pumpkolfvarna uttagas och sprutan omstjelpas, så att vattnet utrinnes. Alla metalliska delar aftorkas derpå väl och pumpkolfvarna insmörjas, hvarjemte slangarna upphängas, så att vattnet fort utrinnes.

§ 6.

Upptäckes vid profning eller besigtning af brandredskapen sådana fel, som ej kunna afhjelpas af personalen vid stationen, skall stationsföreståndaren skyndsamt anmäla förhållandet till Trafikdirektören, som föranstaltar om nödig reparation och, då spruta måste för sådant ändamål bortsändas, utskickar reservspruta, om sådan under tiden är behöflig.

§ 7.

Stationsföreståndare åligger att åt eldens handhavande egna den noggrannaste omsorg och tillse, att tobaksrökning eller bart brinnande ljus icke nyttjas å godsmagasiner och andra ställen, der lätt antända ämnen förvaras, samt vid den tid, stationstjenstgöringen för dagen upphör, förvissa sig om att eldfara icke förefinnes.

§ 8.

Uppkommer eldsvåda å en station, förer stationsföreståndaren befälet vid släckningsarbetet och eger att till sitt biträde dervid använda sin närmaste man eller annan person, han dertill finner lämplig. Anländer styrelseledamot, afdelningschef eller dennes assistent, tager sådan högre tjänsteman befälet, om han finner nödigt.

Hvarje till brandstället anländande betjente eller arbetare i jernvägens tjänst ställes till arbete. Den som härvid ej åtlyder erhållen tillsägelse anmäles hos vederbörande förman och bestraffas såsom för tjänstefel.

Befälhafvare bör med lugn utdela sina order och tillse att gifna befallningar behörigen utföras. Allt arbete förrättas under

allvarlig tystnad, med lugn eftertanke och beslutsamhet. Befallningar mottagas blott af eget befäl; föreskrifter af andra personer tillbaka-visas höfligt men bestämdt.

Då spruta skall begagnas, tillses noga, innan pumpningen börjar, att alla rör- och slangföreningar samt aftappningsskrufvar äro väl tilldragna. Att, sedan pumpverket är satt i gång, tilltappa strålröret vare strängeligen förbjudet. Efter att brandredskapen varit i bruk, skola sprutor och slangar väl befrias från vatten, rengöras, torkas och, efter behof, insmörjas, på sätt härofvan i § 5 sägs.

§ 9.

I hvarje vaktstuga skola finnas

2 brandpytsar,

1 brandstege,

1 brandhake,

och åligger vederbörande banmästare tillse, att denna redskap väl vårdas och städse hålles i brukbart skick, äfvensom att densamma icke begagnas i enskildt bruk.

§ 10.

Vid stationer, der vattenledning med brandposter finnes, samt vid maskinstationer ega vederbörande afdelningschefer samfäldt meddela sådana särskilda bestämmelser om brandredskapens fördelning, profning och användande, som kunna vara af nöden utöfver hvad ofvan blifvit föreskrifvet.

§ 11.

Brandsyn å alla inom jernvägens område belägna husbyggnader skall hvarje vår och höst, å tid som Bandirektören närmare bestämmer, hållas af vederbörande baningeniör med biträde af jernvägens sotare och en kakelugnsmakare eller i dennes ställe en skicklig murare. Vid syn å stationslägenhet skall stationsföreståndaren närvara och vid syn å boställslägenhet, boställets innehafvare.

Det vid synen förda protokoll skall af förrättningsmännen underskrifvas samt ofördröjligen insändas till Bandirektören, som lemna nödiga föreskrifter angående de anmärkta bristfälligheternas afhjelpande.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

Hj. Elworth.

Cirkulär (N:o 348),

utfärdadt den 26 Juli 1872,

rörande fraktfri transport på Statens jernvägar från Malmö af artiklar, som varit utstälde å innevarande års **Industri- och Konstutställning i Köpenhamn.**

Som de vid innevarande års Nordiska Industri- och Konstutställning i Köpenhamn utstälde artiklar på grund af Kongl. Maj:ts nådiga bref af den 15 September 1871 fraktfritt transporterats på Statens jernvägar, då de återgå till utsändningsorten, vill Styrelsen i afseende på deras behandling meddela följande till efterrättelse:

1:o. För att få befordras utan afgift skall hvarje kolly vara försedt med etikett: »Svenskt reimportgods från Nordiska Industri- och Konstutställningen i Köpenhamn 1872 till — i — N:o —», tryckt med blått å hvit botten och stämplad med Kongl. Svenska Kommissariatets märke.

2:o. Hvarje sändning skall, då den vid stationen aflemnas, vara åtföljd af tre exemplar i vanlig ordning upprättade fraktsedlar, af hvilka en qvitterad återställes till afsändaren, en förvaras vid afsändningsstationen och en, vidhäftad godslistan, medföljer godset till adressstationen. Å fraktsedlarne skola utsättas nummer å det eller de utställningsmärken som äro godset åsatta.

3:o. Artiklarne upptagas å särskild godslista, å hvilken annat gods ej får inskrifvas. Denna lista numreras i löpande följd med andra godslistor, och i dess kolumn »Afsändarens namn» införes: Konstutställningen i Köpenhamn, samt i kolumnen »Märkt» kollyts nummer; vigten upptages som vanligt, och i kolumnen »Fraktselopp» skrives »fritt».

4:o. Stationsbefälet uppmanas att, så vidt sig göra låter, noga undersöka om utställningsartiklar, som vid stationen aflemnas, äro i oskadadt skick, samt att å alla tre fraktsedlarne och å godslistan anmärka om ringaste skada upptäckes.

5:o. Fraktfriheten gäller endast vid försändningar med blandade och godståg.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

Kongl. Styrelsens för Statens jernvägstrafik

Cirkulär (N:o 349),

utfördadt den 5 Augusti 1872,

med förändrade bestämmelser angående **månadsbiljetter.**

Af förekommen anledning har Styrelsen funnit skäl att, med upphäfvande af hvad Cirkulär N:o 268 mom. 1 stadgar rörande månadsbiljetter, härigenom föreskrifva följande:

Reqvirent af månadsbiljett skall, då han vid station mottager densamma, jemte det han erlägger biljettlösen enligt tariffen, såsom säkerhet för att biljetten återställes då den upphört att gälla, deponera ett belopp af fem Rdr Rmt. Det sålunda deponerade beloppet återbekommes, då månadsbiljetten inlemnas å den station der den blifvit uttagen, om inlemnandet sker inom fjorton dagar efter det biljetten upphört gälla, men tillfaller i annat fall, och äfven i den händelse biljetten blifvit förverkad, jernvägens kassa.

Uttagas samtidigt flera, för lika lång tid gällande biljetter för personer tillhörande samma hushåll, behöfver endast nyss nämnda belopp deponeras för samtliga biljetterna; och återställes depositionen, såvida alla biljetterna återlemnas inom ofvan stadgade tid.

Stockholm som ofvan.

C. O. TROILIUS.

M. Hahr.

Kongl. Maj:ts nådiga kungörelse

angående

Förnyadt Reglemente

för Elektriska Telegrafbefordringen i Riket;

Gifven Ulriksdals Slott den 17 Maj 1872.

Vi CARL, med Guds Nåde, Sveriges, Norges, Götes och Wendes Konung, *göre veterligt*: att, med afseende på de förändringar, hvilka, i följd af den i Rom genom utsedda ombud verkställa granskning af nu gällande internationela Telegrafkonvention, komma att med den 1 instundande Juli äga rum i de telegrafiska förhållandena mellan de stater, som deltagit i eller efter hand tillträdt nämnda konvention, Vi, med upphäfvande af det för Elektriska Telegrafbefordringen i Riket den 6 November 1868 utfärdade Reglemente, funnit godt i nåder fastställa följande förnyade

Reglemente

för

Elektriska Telegrafbefordringen i Riket,

att tillämpas från och med den 1 Juli 1872-

I. Allmänna bestämmelser.

§ 1.

Begagnandet af statens telegrafer är en hvar medgifvet.

Begagnande.

§ 2.

Mom. 1. Såväl telegrammers innehåll som afsändares och mottagares namn skola hemlighållas, under aflagd edsförpligtelse af telegraftjenstemännen.

Hemlighållande.

Mom. 2. Till följd häraf medgifves icke obehöriga personer inträde i telegrafrummen under pågående telegrafering.

§ 3.

Oansvarighet. Telegrafverket ansvarar icke för de olägenheter eller förluster, som för en korrespondent kunna uppstå genom oriktigt telegraferadt, uteblifvet eller för sent framkommet telegram.

II. Stationer och apparater, m. m.

§ 4.

Stationernas tienstgöringstid. *Mom. 1.* Statstelegrafstationerna indelas i afseende å tienstgöringstiden i tre klasser, nemligen:

- a) stationer med oafbruten tienstgöring,
- b) stationer med hel dagstienst,
- c) stationer med inskränkt dagstienst.

Mom. 2. Stationer af första klassen hållas oafbrutet öppna, dag och natt.

Mom. 3. Tienstgöringstiden för stationer af andra klassen är:

- a) från och med den 1 April till och med den 30 September från kl. 7 f. m. till kl. 9 e. m.
- b) från och med den 1 Oktober till och med den 31 Mars från kl. 8 f. m. till kl. 9 e. m.

Mom. 4. Tienstgöringstiden å stationer af tredje klassen, äfvensom å de under Telegrafstyrelsens inseende ställda privatstationer, är:

Söcknedagar från kl. 9 f. m. till kl. 1 e. m. och från kl. 4 till 7 e. m.;

Sön- och helgdagar från kl. 8 till kl. 10 f. m.

Mom. 5. Timmarne beräknas efter Stockholms observatorii medeltid.

Mom. 6. Såväl inskränkning som utsträckning af telegraferingstiden kan på 2:dra och 3:dje klassernas stationer för kortare tid vidtagas af Telegrafstyrelsen, då omständigheterna göra en dylik åtgärd nödvändig.

§ 5.

Apparater. Vid telegrafering begagnas i allmänhet apparater af Morse's uppfinning; Telegrafstyrelsen dock obetaget att, der sådant finnes ändamålsenligt, låta använda apparater jemväl af annat slag.

§ 6.

Mom. 1. A hvarje station böra skrifmaterialier och telegramformulär allmänheten kostnadsfritt tillhandahållas.

Mom. 2. Äfvenledes skola detta reglemente och de af Telegrafstyrelsen utfärdade taxor för den utländska telegrafkorrespondensen derstädes finnas tillgängliga för den, som deraf önskar taga kännedom.

Tillhandahållande af skrifmaterialier, m. m.

III. Telegrammers indelning, språk, redaktion, m. m.

§ 7.

Telegrammerna indelas i följande slag:

1:o. Statstelegrammer, eller dels sådana, som utgå från Konungen eller Medlemmarna af det Kongl. Huset, Statsdepartementen eller dem underlydande embetsverk och myndigheter, äfvensom de i Sverige anställda diplomatiska och konsularagenter, dels ock svaren å dylika telegrammer.

Telegrammernas indelning.

Telegrammer från sådana konsularagenter, som idka handel eller annan näring, betraktas såsom statstelegrammer endast när de äro adresserade till en embetsmyndighet och angå tjensteärenden.

2:o. Tjenstetelegrammer, eller sådana, som angå antingen telegrafverkets angelägenheter, eller ock föremål af allmänt intresse, bestämda genom öfverenskommelse mellan vederbörande Telegrafförvaltningar.

3:o. Privattelegrammer.

§ 8.

Mom. 1. Statstelegrammer erkännas såsom sådana endast då de äro försedda med sigill eller stämpel af den person eller myndighet, från hvilken de utgå, eller då de af densamma egenhändigt inlemnas.

Stats- och privattelegrammers äkthet.

Mom. 2. Rättigheten att såsom statstelegram få afsända ett svar bör styrkas genom framvisandet af det ursprungliga telegrammet.

§ 9.

Afsändare af ett privattelegram kan alltid åläggas att bestyrka riktigheten af den underskrift, hvarmed det är försedt, likasom honom är obetaget att vid sin underskrift bifoga identitetsintyg.

(Forts.)

§ 10.

Mom. 1. Såsom *vanliga* telegrammer eiler telegrammer på *klart språk* anses de, hvilka, med ett begripligt innehåll, äro affattade an-

Språk.

tingen på något af de språk, som vid internationel telegramvexling får begagnas i de länder, som deltagit i eller tillträdt den allmänna internationela telegrafkonventionen, eller ock på latin.

Mom. 2. Såsom *chiffertelegrammer* eller telegrammer på *hemligt språk* anses:

- a) de, hvilkas text består af siffror eller hemliga bokstäfver;
- b) de, som innefatta serier eller grupper af siffror eller bokstäfver, hvilka icke, så vidt det för afgangsstationen är bekant, endast hafva en kommersiel betydelse;
- c) de, som innehålla för vederbörande stationer obegrip- ligen stycken på något af de i ofvanstående Mom. 1 omnämnda språk, eller ock ord, som icke tillhöra nå- got af dessa språk.

Mom. 3. *Stats- och tjenstetelegrammer* kunna utan någon in- skränkning, vid såväl inländsk som utländsk korrespondens, vara affat- tade på hemligt språk.

Mom. 4. *Privattelegrammer* kunna vara affattade på hemligt språk vid korrespondens inom eller genom riket, samt med de frem- mande länder, der sådant skriftsätt är tillåtet.

Mom. 5. Uti telegrammer, som äro sammansatta af hemliga bokstäfver eller siffror, skola adressen och underskriften alltid vara skrifna på vanligt språk.

Mom. 6. Texten uti *privattelegrammer* kan vara antingen helt och hållet chiffererad, eller delvis chiffererad och delvis klar. I sed- nare fallet böra de chifferade delarne vara inneslutna inom paren- tesar, som skilja dem från den vanliga föregående eller efterföljande texten. Den chifferade texten skall vara sammansatt antingen ute- slutande af bokstäfver eller ock uteslutande af arabiska siffror.

§ 11.

Mom. 1. Originalen till afgående telegram skall vara läsligt Redaktion i öfrigt. skrivet med bläck och s. k. latinsk stil, samt med sådana bokstäfver, som finnas upptagna i det internationela telegrafalfabetet.

Mom. 2. Öfverst skall stå adressen, hvilken bör innehålla alla nödiga anvisningar för betryggande af telegrammens riktiga fram- komst till sin bestämmelse, såsom angående dess aflemnande å sjelfva mottagningsstationsorten eller vidare befordring utom densamma. Omedelbart efter adressen införas sådana anmärkningar, som afse för- utbetaladt svar, kollationering, mottagningsbevis eller vidaresändning med telegraf. Derpå följer texten samt slutligen underskriften och identitetsintyget, der sådant bifogas.

Mom. 3. Adressen i ett utländskt telegram skall ovilkorligen innehålla uppgift jemväl å det land, hvori mottagarens boningsort är belägen, med undantag endast för det fall, när denna ort är en huf-

vudstad eller annan stad af större betydhet. Denna uppgift inberäknas i telegrammens ordantal.

Mom. 4. I telegram, som af mottagningsstationen skall vidare befordras utöfver telegraflinierna, skall adressen affattas sålunda, att efter mottagarens namn sättes boningsorten, derefter sättet för vidarebefordringen och sist mottagningsstationen.

Mom. 5. Följderna af en otydlig eller ofullständig adress drabba afsändaren.

Mom. 6. Hvarje öfverskrift, hänvisning, utstrykning eller ändring å telegramoriginalet bör vara vitsordad af telegrammets under-tecknare eller hans ombud.

§ 12.

Mom. 1. De afgifter för ett telegram, hvilkas betalning åligger afsändaren, skola vid inlemnandet erläggas. Om och i hvad mån, för vissa fall, afgifternas krediterande får äga rum, beror af Telegrafstyrelsen, hvilken jemväl äger att bestämma den ersättning, som härför må vederbörande tjänstemän tillkomma.

Mom. 2. Qvitto å inlemnadt telegram och därför erlagd portofgift tillställes kostnadsfritt och utan uppehåll den afsändare, som sådant åstundar.

IV. Aftelegrafering.

§ 13.

Mom. 1. Telegrammerna befordras i följande ordning:

- 1:o statstelegrammer,
- 2:o tjenstetelegrammer,
- 3:o privattelegrammer.

Mom. 2. Påbörjad afsändning af ett telegram får endast i händelse af tvingande nödvändighet afbrytas för att lemna rum åt ett telegram af högre slag.

Mom. 3. Telegrammer af samma slag skola utaf afgangsstationen befordras i den ordning, de blifvit inlemnade, och af mellanstationerna i den ordning, de mottagits.

Mom. 4. Mellan två i direkt förbindelse med hvarandra stående stationer böra telegrammer af samma slag öfversändas vaxelvis.

Mom. 5. Undantag från hvad i mom. 1 och 4 finnes stadgadt må dock, till påskyndande af telegraferingen, äga rum på linier, der arbetet oafbrutet fortgår eller särskilda apparater begagnas.

Mom. 6. Vid mellanliggande kontroll- eller vanliga repetitionsstationer böra sådana der inlemnade och der transiterande telegrammer, hvilka skola befordras på en och samma ledningstråd, hopblandas och utan åtskillnad aftelegraferas, alltefter den tid, vid hvilken de blifvit inlemnade eller till vidarebefordring upptagna.

Ordning
för aftele-
graferin-
gen.

§ 14.

Ordning
för aftele-
graferin-
gen.
(Forts.)

Mom. 1. Vid de stationer, som icke hafva oafbruten tjenstgöring, måste expedierandet af telegram, hvars aftelegrafering redan blifvit påbörjad, fullständigt afslutas, innan stationen stänges.

Mom. 2. Dessa stationer må icke stängas förr, än alla dit inlemnade internationela telegrammer blifvit afsända till vederbörande stationer med oafbruten tjenstetid, för att derifrån vinna vidare befordring.

§ 15.

Befor-
dringsväg.

Mom. 1. Telegrafstyrelsen äger rätt att bestämma den väg, som må anses lämplig för ett telegrams befordring.

Mom. 2. Om emellertid afsändaren af ett *utländskt* telegram uttryckligen föreskrifver vägen, hvarpå detsamma skall befordras, hvilket bör ske genom en af honom i telegramoriginalets marginal gjord anmärkning, åligger det vederbörande telegrafstationer att rätta sig derefter, så framt icke afbrott inträffat å den uppgifna vägen, i hvilket fall något ersättningsanspråk icke må utaf afsändaren väckas.

§ 16.

Afbrott.

Då afbrott visar sig i telegrafförbindelserna, skall den station, som i följd deraf blir urståndsatt att med telegraf befordra telegrammerna, genast afsända dem med posten eller på något skyndsammare sätt, om sådant står till dess förfogande; och böra dylika telegrammer, efter omständigheterna, adresseras antingen till den första telegrafstation, som är i tillfälle att med telegraf fortskaffa dem vidare, eller till de stationer, dit de äro ämnade, eller ock till mottagarne sjelfva. Så snart förbindelsen är återställd, sändas telegrammerna ånyo på telegrafväg, derest icke underrättelse om deras framkomst redan ingått, eller ock, till följd af tillfällig stockning, en dylik förnyad sändning uppenbarligen skulle förorsaka olägenhet för telegraf-tjensten i dess helhet.

§ 17.

Återkal-
lande.

Mom. 1. Afsändare, som styrker sin behörighet, kan låta inställa befordringen af ett inlemnadt telegram, om dertill ännu är tid.

Mom. 2. Tillbakatages eller återkallas ett telegram innan dess aftelegrafering begynt, äger afsändaren återbekomma den erlagda afgiften efter afdrag af 36 öre.

Mom. 3. Önskar afsändaren återkalla ett telegram, hvars aftelegrafering väl blifvit påbörjad, men ännu icke hunnit afslutas, är

han äfven dertill berättigad. Af den erlagda afgiften behåller telegrafverket: vid *inländsk* telegramvexling, hela portot för det ursprungliga telegrammet, och i fråga om *utländskt* telegram, så stor del af enahanda porto, som motsvarar den redan tillryggalagda vägen, hvar emot afsändaren äger att återbekomma återstoden.

Mom. 4. Har telegrammet redan till fullo blifvit aftelegraferadt, kan återkallandet icke ske på annat sätt, än genom ett betaldt telegram, hvilket adresseras till mottagningsstationen. Likaledes måste afsändaren betala svaret, ifall han önskar att på telegrafväg blifva underrättad om resultatet af sin begäran.

§ 18.

Om, vid ett telegrams inlemnande, det är känt, att detsamma icke kan förr än efter ett längre uppehåll fortskaffas, bör afsändaren derom genast underrättas. Yppas åter dylikt hinder först efter telegrammets inlemnande, bör jemväl underrättelse härom, så vidt ske kan, meddelas åt afsändaren, som i sådant fall äger återtaga telegrammet och återbekomma de för detsamma erlagda afgifter.

Hinder för
aftelegrafering.

V. Telegrammers aflemnande till sin bestämmelse.

§ 19.

Mom. 1. Telegrammer kunna adresseras antingen till *mottagarens hemvist*, med uppgift, der så erfordras, å gata och husnummer, eller ock »*poste restante*» eller »*télégraphe restante*».

Telegrammers aflemnande till sin bestämmelse.

Mom. 2. Telegrammerna skola hemsändas eller befordras till sin bestämmelse i den ordning de ankomma.

Mom. 3. Telegrammer, adresserade till mottagarens hemvist eller »*poste restante*» inom sjelfva stationsorten, skola genast aflemnas enligt sin adress.

Mom. 4. Såsom allmän regel gäller, att telegrammer, som äro adresserade till mottagarens hemvist eller »*poste restante*» utom sjelfva stationsorten, genast skola med post befordras till sin bestämmelse. Dock bör, när sådant finnes i telegrammet uttryckligen begärtd, gångbud eller ock ilbud (åkande eller ridande) begagnas för fortskaffandet från sista telegrafstationen, med iakttagande:

att, vid korrespondens emellan *inländska* orter, afsändaren skall hafva erlagt härför stadgad afgift;

att befordring med ilbud må för hitkommande *utländskt* telegram endast äga rum inom ett afstånd af högst fem svenska mil; samt

att den kostnad, Telegrafverket får vidkännas för ett hitkommande *utländskt* telegrams fortskaffande med gång- eller ilbud, skall af mottagaren, så- framt han önskar erhålla telegrammet, ersättas med enahanda belopp, som, enligt § 47, bör för inländskt telegrams vidarebefordring med gång- eller ilbud utaf afsändaren erläggas, derest icke det utländska telegrammet är försedt med begäran om mottagningsbevis och afsändaren tillika på afgangstationen deponerat nödiga medel för ifrågavarande vidarebefordring, hvarom telegrammet då bör innehålla underrättelse.

Mom. 5. Likaledes bör endast post begagnas när fråga är om *utländskt* telegram till sådan mottagare utom stationsorten, som förut vägrat erlægga honom affordrad afgift för ett dylikt telegrams befordring med gång- eller ilbud.

§ 20.

Telegram-
mers afem-
naude till
sin bestäm-
melse.
(Forts.)

Mom. 1. Då ett telegram hembäres och mottagaren är frånvarande, må det öfverlemnas till någon fullvuxen medlem af hans familj, till hans kontorist, betjening, hyresgäst eller värd, eller till portvakten i det hus eller hotell, der han bor, såvida icke mottagaren hos stationen skriftligen uppgifvit något särskildt ombud eller afsändaren itelegrammens adress begärt, att detsamma icke må aflemnas i andra än mottagarens egna händer.

Mom. 2. Då telegram är adresserad »télégraphe restant», får det icke aflemnas till någon annan än mottagaren eller hans ombud.

Mom. 3. Kan telegram icke aflemnas enligt sin bestämmelse, kvarlemnas, så vidt ske kan, i mottagarens hemvist underrättelse om telegrammens ankomst, men sjelfva telegrammet återbäres till stationen för att vid anmälan honom tillställas. Så väl i detta fall, som när mottagaren är alldeles okänd, skall mottagningsstationen genom tjenstetelegram derom underrätta afgangstationen, hvilken det derest efter åligger att ofördröjligen gifva afsändaren tillkänna, att hans telegram icke kunnat aflemnas.

Mom. 4. Har telegram, som ej kunnat aflemnas, icke heller sedermera blifvit efterfrågadt inom sex veckor efter dess framkomst, må detsamma förstöras.

Mom. 5. Samma föreskrift gäller för telegrammer, som äro adresserade »télégraphe restant».

VI. Telegrammers tillbakavisande.

§ 21.

Tillbakavi-
sande.

Mom. 1. Privattelegram, hvars innehåll synes farligt för statens säkerhet, eller är stridande mot lagarna, allmänna ordningen eller

sedligheten, kan tillbakavisas af inlemningsstationen, äfvensom vidarebefordringen af detsamma inställas såväl å mottagningsstationen, som, vid utländsk korrespondens, af vederbörande kontrollstation. Besvär häröfver anföras hos Telegrafstyrelsen, som äger att definitivt afgöra sådana ärenden.

Mom. 2. Statstelegram är icke dylik pröfning underkastadt.

Mom. 3. Inställes vidarebefordringen af ett å inländsk afgångsstation redan mottaget privattelegram, bör den station, som vidtagit en sådan åtgärd, derom genom tjänstetelegram underrätta afgångsstationen, på det att förhållandet må genom sistnämnda stations försorg ofördröjligen komma till afsändarens kännedom. Då befordringen af ett ankommande utländskt telegram blifvit å svensk station inställd, göres af denna anmälan härom hos Telegrafstyrelsen, som derest den vidtagna åtgärden godkännes, om förhållandet meddelar underrättelse till den telegraafförvaltning, under hvilken afgångsstationen lyder.

VII. Arkiven.

§ 22.

Mom. 1. Telegramoriginalerna, konsepterna till ankomna telegrammer, de begagnade telegraf-pappersremssorna och dylika handlingar förvaras åtminstone ett och ett halft års tid, räknad från deras data, under iakttagande af sådana försigtighetsmått, att innehållet deraf ej kommer till obehöriga personers kännedom.

Mom. 2. Efter utgången af nämnda tid må de under nödig kontroll förstöras.

§ 23.

Mom 1. Telegramoriginal och konsept till ankommet telegram må ej meddelas någon annan, än afsändare eller mottagare, och först sedan denne bestyrkt sin egenskap såsom sådan samt uppgifvit bestämdt datum på det telegram, som hans anhållan afser.

Mom. 2. Afsändare och mottagare äga rättighet att erhålla bestyrkt noggrann afskrift af telegram, som mellan dem utvexlats.

VIII. Särskilda slags telegrammer.

a) Förutbetalda svar.

§ 24.

Mom. 1. Afsändare är medgifvet att, vid inlemnande af telegram, erlägga afgiften för derå begärddt svar.

Mom. 2. Den för svaret på förhand betalda afgiften får icke öfverstiga tredubbla beloppet af hvad som erlagts för det ursprungliga telegrammet.

Mom. 3. När afsändaren vill erlägga afgiften för svaret, skall i telegrammet, *mellan adressen och texten*, införas någondera af anmärkningarna:

»Svar betaldt», hvarmed förstås, att afgiften erlagts för enkelt svar om högst 20 ord; eller ock, när afgift erlagts för högre ordantal:

»Svar 00 riksdaler 00 öre» (eller i utländskt telegram »00 francs 00 centimes») betaldt.

Vid *utländsk* korrespondens afses i begge dessa fall, att svaret skall sändas till samma station, hvarifrån det ursprungliga telegrammet afgått och på samma väg som detta.

Mom. 4. Skall deremot, vid *utländsk* korrespondens, svaret afsändas till annan station än den hvarifrån det ursprungliga telegrammet afgått, skall svarsanmärkningen innehålla uttrycklig uppgift såväl härom som, utan afseende på ordantalet, å beloppet af den förutbetalda svarsafgiften sålunda:

»Svar betaldt till... (stationens namn) 00 francs 00 centimes».

Mom. 5. Mottagningsstationen utbetalar till mottagaren beloppet af den på afgångsstationen för svaret erlagda afgift, antingen med kontanta penningar eller medelst en anvisning å stationens kassa. Det beror sedermera på mottagaren sjelf att afsända svaret inom hvilken tid, under hvilken adress och på hvilken väg han för godt finner.

Mom. 6. Detta svar betraktas och behandlas såsom hvarje annat telegram.

Mom. 7. Om det ursprungliga telegrammet icke kan aflemnas inom sex veckor efter dess ankomst, eller om den, till hvilken det är adresserat, uttryckligen vägrar att mottaga den för svaret erlagda summa, skall mottagningsstationen derom underrätta afsändaren genom ett tjenstetelegram som tjenar i stället för svar. Detta telegram skall innefatta uppgift å de omständigheter, som hindrat aflemmandet, samt, när det är adresserat till utländsk ort, på vederbörande gränskontrollstation betraktas och behandlas såsom ett vanligt betaldt telegram.

§ 25.

Förutbetaldt svar. *Mom. 1.* Vid härstädes skeende utbetalning i svenskt mynt af svarsafgift, som i ankommet utländskt telegram finnes uppgifven i franskt mynt, skall 1 franc beräknas lika med 72 öre.

Mom. 2. Efter enahanda beräkningsgrund förfaras, när den afgift, som för svar å härstädes inlemnadt telegram erlagts i svenskt mynt, skall till beloppet uppgifvas i franskt, jemlikt stadgandet i nästföregående §.

b) Kollationerade telegrammer.

§ 26.

Afsändare af hvilket telegram som helst har rättighet att be- Kollatione-
gära dess *kollationering* i hvilket fall ordet »Kollationering» bör in- ring.
tagas i telegrammet mellan adressen och texten. Telegrammet skall
då ordagrant kollationeras af alla de särskilda stationer, som deltaga
i bestyret med dess öfversändande.

c) Mottagningsbevis.

§ 27.

Mom. 1. Afsändaren af hvilket telegram som helst kan begära Mottag-
att på telegrafisk väg erhålla uppgift å tiden, då hans telegram blifvit ningsbevis.
mottagaren tillständt, för hvilket ändamål ordet »Mottagningsbevis»
bör införas mellan adressen och texten. Mottagningsstationen åligger
då att, så snart telegrammet blifvit aflemnadt, till afsändaren ex-
pediera ett tjenstetelegram, som innefattar noggrann uppgift å tiden,
då aflemnandet ägt rum.

Mom. 2. Om det ursprungliga telegrammet icke kan aflemnas,
skall mottagningsstationen derom underrätta afgångsstationen genom
ett tjenstetelegram, som innehåller nödiga upplysningar, på det af-
sändaren må blifva i tillfälle att, om möjligt, låta sitt telegram
komma mottagaren tillhanda. Om intet tjenstefel är att rätta, tjenar
detta telegram i stället för mottagningsbevis, och skall, när fråga är
om utländsk korrespondens, på vederbörande gränskontrollstation be-
traktas och behandlas såsom ett vanligt betaldt telegram.

Mom. 3. Afsändaren kan, om han lemnar lödig anvisning, låta
tillställa sig mottagningsbeviset på hvilken punkt som helst inom
riket eller något annat af de länder, som deltagit i eller tillträdt
den allmänna internationela telegrafkonventionen.

Mom. 4. Om mottagningsbeviset skall sändas till *annan* ort än
den, hvarifrån telegrammet afgått, skall namnet å denna destina-
tionsort intagas i sjelfva telegrammet, mellan adressen och texten
sålunda: »mottagningsbevis till . . . (stationens namn.)»

d) Telegrammer att försända vidare.

§ 28.

Mom. 1. Om ett telegram, hvari, mellan adressen och texten, Vidaresänd-
är intagen anmärkningen »vidaresändes», utan tillägg af någon annan ning. (Faire
anvisning, icke kan tillställas mottagaren enligt den uppgifna adres- suivre).
sen, åligger det mottagningsstationen att genast vidare befordra det-
samma till den nya adressort, som i mottagarens hemvist blifvit på

förfrågan uppgifven, dock endast ifall att telegrafstation der finnes, och att denna är inom riket belägen. Vid sådan vidareändning behandlas telegrammet såsom *inländskt* äfven om det ankommit från utländsk inlemningsort.

Mom. 2. Erhålles ingen upplysning i mottagarens hemvist, förvaras telegrammet på ankomststationen. Sker vidareändning, men kan den andra stationen ej heller anträffa mottagaren med ledning af den nya adressen, förvaras telegrammet på sistnämnda station.

Mom. 3. Är dessutom anmärkningen »vidaresändes» åtföljd af en eller flera på hvarandra följande adressorter, befordras telegrammet efterhand, i den mån sådant erfordras, till hvar och en af de uppgifna stationerna ända till den sista, hvilken då har att iakttaga föreskriften i sista punkten af nästföregående moment.

Mom. 4. Hvar och en, som styrker sin behörighet, kan personligen eller genom bref begära, att de telegrammer, hvilka ankomma till en station för att tillställas honom inom samma stations utdelningsområde, varda, under de i nästföregående tre momenter stadgade vilkor, till honom vidareända enligt den adress, han uppgifver.

e) Telegram till flere mottagare eller adressorter.

§ 29.

Telegram till flere mottagare eller orter.

Mom. 1. Ett och samma telegram kan adresseras:

- a) till flera mottagare på särskilda orter;
- b) till flera mottagare på en och samma ort.
- c) till en och samma mottagare antingen på särskilda orter eller i särskilda hemvist på en och samma ort.

Mom. 2. Uti de under a) och b) upptagna fall bör hvarje utskrift af telegrammet endast förses med dess egen mottagares adress, derest icke afsändaren begärt motsatsen. Dylik begäran måste intagas i sjelfva adressen.

IX. Taxering.

a) Allmänna grunder för taxeringen.

§ 30.

Taxeringsgrunder.

Mom. 1. För telegram, som icke innehåller flera än 20 ord, erlägges *enkelt* porto

Mom. 2. Det enkla portot ökas: vid korrespondens mellan *inländska* stationer med en *fjerdedel* för hvarje nytt påbörjadt femtal af ord, hvarmed telegrammets hela ordantal öfverstiger 20; och

vid korrespondens med *utländska* stationer med *hälften* för hvarje nytt påbörjadt tiotal af ord, hvarmed telegrammets hela ordantal öf-

verstiger 20; varande det likväl en icke-europeisk Telegrafförvaltning obetaget att å sina linier tillåta befordringen af telegram om tio ord mot en nedsatt afgift, äfvensom att beräkna afgift för hvarje ord särskildt; men ett dylikt telegram taxeras icke desto mindre för befordringen å de europeiska linierna enligt den i denna § stadgade allmänna regel för utländsk korrespondens.

§ 31.

Mom. 1. Det enkla portot för ett *inländskt* telegram utgör *En riksdaler riksmünt*, utan afseende på afståndet från afsändnings- till mottagningsstationen, och ehvad telegrammet utvexlas mellan två stats- eller två privat-telegrafstationer, eller mellan en stats- och en privatstation, eller ock mellan en stats- eller en privatstation, å ena, och en jernvägs-telegrafstation, å andra sidan.

Enkelt
porto.
vid
inländsk
korrespon-
dens.

Mom. 2. På statens och dess jernvägars telegraflinier må undantagsvis mot en afgift af endast *femtio öre*, mellan inrikes orter, befordras telegram af högst *tio* ord, namn och adressort inberäknade, hvilket antingen

- a) är undertecknad af ångfartygsbefälhafvare eller kommissionär samt innehåller endast afsändarens, mottagarens och fartygets namn, jemte uppgift eller förfrågan rörande fartygets afgång och ankomst, eller ock
- b) afsändes af Generalpoststyrelsen till postanstalt eller posttjensteman, eller af posttjensteman till bemälda Styrelse eller postanstalt, samt endast rörer tiden för afgång eller ankomst af land- eller sjöpost, de omständigheter, hvilka vållat något dröjsmål med densammas fortskaffande, eller de åtgärder, som anses böra med anledning deraf vidtagas.

§ 32.

För *inländskt* telegrams afemnande till mottagare inom stations- orten erlägger *afsändaren* en budbäringsafgift af *tio öre*. Vid förut- betaling för svar eller mottagningsbevis å inländskt telegram erlägges enahanda afgift jemväl för svaret eller mottagningsbeviset, när detta skall sändas till en inom riket belägen stationsort.

Budbärings-
afgift.

§ 33.

Det enkla portot för *utländskt* telegrams befordring å de svenska linierna (Sveriges terminal- och transitporto) erlägges till olika be- lopp, hvilka, i enlighet med Kongl. Maj:ts nådiga beslut, böra, sär- skildt för hvarje främmande land, vara upptagna i de tariffer för den utländska korrespondensen, som af Telegrafstyrelsen tid efter annan utfärdas.

Enkelt
porto vid
utländsk
korrespon-
dens.

b) Särskilda föreskrifter för taxeringen.

§ 34.

Uti ordantalet inberäknas allt hvad afsändaren skrivit uti tele-
gramoriginalet i ändamål att aftelegraferas, med undantag af hvad
som omnämnes under lit. h) i nästföljande § och i mom. 2 af § 39.

Taxerings-
grundernas
tillämp-
ning.

§ 35.

Ordberäkningen i *vanliga* telegrammer sker sålunda:

Ordberäk-
ning i van-
liga tele-
grammer.

- a) Hvarje ord, som icke innehåller mer än sju stafvelser, räknas såsom *ett* ord. I längre ord räknas öfverskottet såsom ytterligare ett ord.
- b) Äro två eller flera ord genom sammanbindningsstreck förenade, räknas de likväl såsom särskilda ord.
- c) Ord, åtskilda genom apostrof, räknas såsom lika många särskilda ord.
- d) Namn på städer, personer, ställen, torg, gator, o. s. v., titlar, förnamn, partiklar och andra närmare bestämmelser räknas för det antal ord, som afsändaren begagnat för att uttrycka dem.
- e) Uppstår ovisshet, huruvida en af afsändaren begagnad ordsammansättning är stridande mot språkbruket, är afsändarens skriftsätt bestämmande för taxeringen.
- f) Tal, skrifna med siffror, räknas för lika många ord, som de innehålla mångfalder af fem siffror, med tillägg af ytterligare ett ord för öfverskottet. Samma regel gäller vid beräkningen af bokstafsgrupper.
- g) Hvarje enstaka skriftecken, bokstaf eller siffra räknas för ett ord; likaså understrykningstecknet.
- h) Skiljetecken, bindstreck, apostrof, anföringstecken, parentes och alinea räknas ej.
- i) Såsom särskilda siffror räknas dock de punkter, kommata och bråkstreck, som ingå i bildandet af tal.
- k) De bokstäfver, som vidfogas siffror för att utmärka ordningsstalen, räknas hvardera såsom en siffra.

§ 36.

Uti *chiffertelegrammer* beräknas ordantalet i adressen, under-
skriften och de på klart språk skrifna delarna af texten i enlighet
med de i § 35 bestämda reglor.

Ordberäk-
ning i
chiffertele-
grammer.

För de delar af texten, som äro antingen sammansatta af siffror eller hemliga bokstäfver, eller ock affattade på ett jemlikt § 10 icke tillåtet språk, sker ordberäkningen på följande sätt:

- a) Alla siffror, bokstäver eller tecken sammanräknas, hvar efter summan delas med 5. Qvoten eller, om någon återstod uppkommer, det närmast större talet utvisar det antal ord, hvartill den chifferade texten skall taxeras.
- b) De tecken, som åtskilja chiffergrupperna, skola likaledes medräknas, så framt icke afsändaren å sjelfva originalet uttryckligen anmärkt, att nämnda tecken icke böra vid aftegraferingen återgifvas.

§ 37.

Namnet på afgångsstationen, äfvensom dagen, timmen och minuten då telegrammet blifvit derstädes inlemnadt, meddelas mottagaren i tjensteväg och således utan kostnad för afsändaren, så vida icke något derom finnes i telegrammet särskildt upptaget, i hvilket fall äfven detta ingår i ordberäkningen.

§ 38.

Mom. 1. Hvarje telegram, som innehåller en rättelse eller ett förfullständigande, och i allmänhet hvarje meddelande, som utvexlas med en station i anledning af ett redan afsändt eller under befordring varande telegram, taxeras enligt föreskriften i detta reglemente, så vida icke meddelandet påkallats af något tjenstefel. Rättelse.

Mom. 2. Afsändaren eller mottagaren af hvilket telegram som helst kan inom 24 timmar efter telegrammets afgång eller ankomst begära rättelse af de ställen, som synas honom otydliga. Härvid erlägges:

- a) När det är fråga om *afsändaren*: 1:o afgiften för ett telegram, beräknadt enligt längden af det ställe, som skall repeteras, och 2:o afgiften för ett enkelt telegram, innefattande svaret.
- b) När det är fråga om *mottagaren*: 1:o afgiften för ett enkelt telegram, innefattande hans begäran, och 2:o afgiften för ett telegram, beräknadt enligt längden af det ställe, som skall repeteras.

Ifrågavarande afgifter återbekommas, om repetitionen visar, att telegrammets mening blifvit under den telegrafiska behandlingen vanställd. I sådant fall verkställs återbetalningen genast af den station, der afgifterna blifvit erlagda; men ingen återbetalning äger rum för det rättade telegrammet.

§ 39:

Mom. 1. Vid all telegrambefordring till utlandet beräknas portot efter den minst kostsamma väg, som för tillfället kan begagnas, dringsväg. Befor-

såvida icke afsändaren uttryckligen bestämt en annan i enlighet med stadgandet i § 15 mom. 2.

Mom. 2. Den uppgift om befordringsvägen för ett utländskt telegram, hvilken uti inledningen till telegrammet skall i tjensteväg meddelas, taxeras icke; likasom icke heller den enahanda uppgift, hvilken afsändaren kan hafva i marginalen å telegramoriginalet antecknat och som då bör uti inledningen aftelegraferas i stället för förstnämnde uppgift i tjensteväg.

§ 40.

Afgift för kollationering. För kollationering af ett telegram erlägges *hälften* af afgiften för telegrammet; börande särskildt iakttagas vid *utländsk* korrespondent, att om, när hela portobeloppet i svenskt mynt, hvilket alltid bör motsvara en mångfald af en fjerdedels francs, delas med 18 ($\frac{1}{3}$ fr. = 18 öre), någon återstod uppkommer, densamma skall fyllas till 18 öre.

§ 41.

Afgift för mottagningsbevis. För mottagningsbevis är afgiften densamma som för ett enkelt telegram.

§ 42.

Svar eller mottagningsbevis till annan station än den ursprungliga. Afgiften för svar eller mottagningsbevis, som, vid utländsk korrespondens, skall sändas till någon annan punkt, än det ursprungliga telegrammets inlemningsort, beräknas efter taxan för den väg, hvar på svaret eller mottagningsbeviset skall befordras.

§ 43.

Taxering af telegram till flera mottagare eller orter. *Mom. 1.* Skall ett och samma telegram, adresserat till antingen flere eller blott en mottagare, befordras till särskilda mottagningsstationer, taxeras det såsom lika många särskilda telegrammer, som adresstationernas antal.

Mom. 2. Om ett telegram adresseras till en och samma mottagningsstation, för att derstädes, med eller utan användande af post, gång- eller ilbud, tillställas antingen flera särskilda personer eller också en och samma person på olika boningsplatser, taxeras det såsom ett enda telegram; men för hvarje utskrift deraf, som mottagningsstationen får att ombesörja, skall, vidare befordringsavgiften oberäknad, om sådan ifrågakommer, erläggas en särskild afgift af 36 öre, med undantag endast för den första utskriften, hvilken anses betald genom telegraferingsportot. Vid korrespondens med utlandet tillfaller sistnämnda afgift det telegrafverk, inom hvars område mottagningsstationen ligger.

§ 44.

För hvarje, jemlikt § 23 mom. 2, meddelad bestyrkt afskrift af ett telegram erlägges i lösen 36 öre, förutom stadgad stämpelpappersafgift. Afskrifts-
lösen.

§ 45.

Mom 1. Inländskt telegram, som är afsedt att vidarebefordras med post eller ock afemnas »poste restante», skall, om mottagningsbevis för detsamma blifvit betaldt, af mottagningsstationen frankeras såsom rekommenderadt bref, men i motsatt fall behandlas endast såsom ett vanligt bref. Post-
försändning.

Mom. 2. Hitkommande utländskt telegram af hvilket slag som helst, hvilket är afsedt att vidarebefordras med post eller ock afemnas »poste restante», skall af mottagningsstationen frankeras såsom rekommenderadt bref, endast med följande undantag:

- a) Sådant telegram, som afsändts till en svensk nära landets gräns belägen station för att derifrån med post vidare befordras till det angränsande landet, afemnas till postbefordring såsom obetaldt bref, för hvilket mottagaren har att erlägga postafgiften.
- b) Har mottagningsstationen sig bekant, att telegrammets afemnande till en utom stationsorten boende mottagare skulle väsentligen fördröjas, ifall telegrammet behandlades såsom rekommenderadt bref, må detsamma till postbefordring afemnas såsom vanligt betaldt bref.

§ 46.

Vid korrespondens mellan inländska stationer åligger det afsändaren att betala alla afgifter för telegrammet, med undantag endast af den särskilda afgiften för detsammans ytterligare telegrafering från första mottagningsstationen, ifall det är försedt med anmärkningen »vidaresändes». Denna afgift erlägges af mottagaren. Afgifterna
för in-
ländskt te-
legram er-
läggas vid
inlem-
nandet.

§ 47.

De afgifter för inländskt telegrams vidarebefordring från sista telegrafstationen, som böra på inlemningsorten af afsändaren erläggas, beräknas sålunda: Afgifter vid
inländskt
telegrams
vidare-
befordring:
med post;

- a) för befordring med post eller för afemnande »poste restante»:
 - i rekommenderadt bref 30 öre;
 - i orekommenderadt bref 12 öre;
- b) för befordring med gångbud Femtio öre för hvarje enffjerdedels mil och derunder, hvilket befordringssätt dock ej må äga rum på längre afstånd än 1½ svensk mil; och med gång-
bud;

med ilbud.

- c) för befordring med ilbud, som alltid bör begagnas för längre afstånd än $1\frac{1}{2}$ mil, En riksdaler 50 öre för hvarje half mil och derunder. När detta befordrings-sätt skall begagnas, deponerar afsändaren det utaf afgångsstationen, med afseende på afståndet, såsom erfordrerligt ansedda beloppet; åliggande det mottagningsstationen att genom telegram skyndsamt underrätta afgångsstationen om beloppet af omkostnaderna för telegrammets vidarebefordring, hvarefter liquid uppgöres med afsändaren, som återbekommer hvad af honom kan hafva blifvit för mycket deponerad, men deremot bör tillskjuta det belopp, hvarmed utgifterna möjligtvis öfverstigit den deponerade summan.

§ 48.

Afgifterna för utländskt telegram erläggas vid inlemmandet.

Mom. 1. Vid inlemmandet af telegram till *utländsk* station skall afsändaren erlägga alla afgifter för detsamma, med undantag af följande, hvilka mottagaren betalar, nämligen:

- a) fyllnadsavgiften för telegrammer, försedda med anmärkningen »vidaresändes» (*«faire suivre»*); och
- b) avgiften för vidarebefordringen från sista telegrafstationen medelst en snabbare fortskaffningsanstalt än posten; dock afser detta endast sådana länder, der någon dylik austalt är inrättad, hvilket då bör finnas omförmäldt i de af Telegrafstyrelsen utfärdade tariffer för den utländska telegrafkorrespondensen.

Mom. 2. Afsändaren af ett med begäran om mottagningsbevis försedt telegram kan likväl sjelf bestrida kostnaden för dylik vidarebefordring, när den får äga rum, medelst deponerande på afgångsstationen af så stort belopp, som samma station finner skäligt bestämma. Sedan de af mottagningsstationen bestridda utgifter för vidarebefordringen blifvit genom mottagningsbeviset kända, uppgöres liquid mellan afgångsstationen och afsändaren.

§ 49.

Avgiften för utländskt telegrams vidarebefordring med post.

Mom. 1. Är telegram till utländsk ort, det må vara af hvilket slag som helst, afsedt att vidare befordras med post eller ock aflemnas »poste restante», får icke å den svenska afgångsstationen någon postavgift uppbäras.

Mom. 2. För hvarje från utlandet hitkommande dylikt telegram vidkännes telegrafverket den för postbehandlingen belöpande avgift, utan kostnad hvarken för afsändaren eller mottagaren.

Mom. 3. Från bestämmelserna i mom. 1 och 2 äger likväl undantag rum, när fråga är om sådan utländsk korrespondens, som måste befordras med post öfver hafvet antingen till följd af afbrott å en undervattenstelegrafledning, eller för att uppnå ett land, som

icke blifvit förenadt med de i den allmänna internationela telegrafkonventionen deltagande staternas telegrafnät. I sådant fall skall jemväl afgiften för postbefordringen erläggas på afgangsstationen. Beloppet af denna afgift bestämmes för hvarje land af dess Telegrafförvaltning och upptages i tarifferna för den utländska korrespondensen.

§ 50.

Hela afgiften för ett hitkommande utländskt telegram, som medelst semaforstation emottagits från ett fartyg på hafvet och sedermera med telegraf befordrats till adresstationen, erlägges af *mottagaren*. Denna afgift beräknas sålunda:

Semafor-
telegram.

- a) för semafor-befordringen: med 1 riksdaler 44 öre för 20 ord, hvilket belopp ökas med hälften för hvarje påbörjad tiotal ord derutöver; och
- b) för telegrafbefordringen: med vanlig afgift för vägen från semaforstationen till mottagningsstationen.

§ 51.

I hvarje fall, då befordringsavgift för ett telegram skall af *mottagaren* erläggas, bör detsamma icke till honom utlemnas förr, än det stadgade beloppet blifvit erlagdt.

Afgiftens
erläggande
före tele-
grammets
utlem-
nande.

§ 52.

Mom. 1. Om, af misstag, för låg afgift beräknats för ett afsändt telegram, eller om afgift, som för ett ankommet telegram blifvit *mottagaren* behörigen påförd, icke kan utbekommas till följd deraf, att han antingen vägrat att erlægga afgiften eller ock icke kunnat anträffas, är afsändaren skyldig att på anfordran tillskjuta det bristande beloppet.

För litet
eller för
mycket er-
lagd afgift.

Mom. 2. Om åter afgiften för ett telegram blifvit för högt beräknad, åligger det den station, som begått misstaget, att till vederbörande, på anmälan, genast återbetala hvad som blifvit för mycket erlagdt.

X. Fritelegrammer.

§ 53.

De i § 7 omnämnda tjenstetelegrammer äro från afgift befriade. Portofrihet

XI. Återbetalning af portoavgifter.

§ 54.

Mom. 1. Afsändaren äger återbekomma hela afgiften:

- a) för hvar och ett telegram, som genom telegrafinrättningens förvallande antingen blifvit i väsendtlig grad fördröjd eller ock alldeles icke nått sin bestämmelse; och

Portoa-
gifternas
återbe-
kommande.

- b) för hvart och ett *kollationeradt* telegram, som till följd af telegraferingsfel uppenbarligen icke kunnat uppfylla sitt ändamål.

Mom. 2. Vid afbrott å en undervattensledning är afsändaren af hvilket telegram som helst berättigad att återbekomma så stor del af den erlagda afgiften, som svarar mot den icke tillryggalagda vägen, sedan likväl afdrag skett för de särskilda omkostnader, som möjligen kunna hafva uppstått genom den telegrafiska befordringens ersättande med något annat forskaffningsmedel.

Mom. 3. Vid ett telegrams fördröjande är rättigheten till afgiftens återfående ovilkorlig, när telegrammet icke uppnått sin bestämelse tidigare, än det hade kunnat framkomma med posten.

Mom. 4. Dessa bestämmelser kunna icke tillämpas, när felet eller dröjsmålet ägt rum på telegrafinier, tillhöriga en stat eller ett bolag, som icke deltagit uti eller tillträdit den allmänna internationela telegrafkonventionens stadganden och som skulle vägra att underkasta sig skyldighet till afgiftens återbetalande.

§ 55.

Ansökning
om porto-
afgifters
återbekom-
mande.

Mom. 1. Ansökning, som på grund af nästföregående § göres om återbekommande af erlagda portoafgifter, ingifves, vid talans förlust, till Telegrafstyrelsen inom två månader från den dag, då telegrammet blifvit inlemnadt, och bör vara åtföljd af en skriftlig förklaring af mottagningsstationen eller mottagaren, ifall telegrammet icke framkommit, och af den till mottagaren aflemnade utskrift, när frågan är om fel eller dröjsmål.

Nyssnämnda tid utsträcker till sex månader, när fråga är om:

- a) statstelegrammer;
- b) telegram, af hvilket slag som helst, till en ort utom Europa; och
- c) sådant privattelegram till ort inom Europa, för hvilket afsändaren erlagt särskild afgift för svar, mottagningsbevis eller kollationering.

Mom. 2. Sökes ersättning för ett kollationeradt telegram, hvars innehåll blifvit vanställt, bör afsändaren tydligen uppgifva det eller de fel, som han anser hafva vållat, att telegrammet icke kunnat uppfylla sitt ändamål.

Mom. 3. Då ersättningsanspråken, efter förrättad undersökning i ämnet, finnas giltiga, blifva portomedlen vederbörande genast återställda.

§ 56.

För hvilka
telegram-
mer afgif-
terna åter-
betalas.

Den i § 54 medgifna återbetalning af afgifter afser endast samma telegrammer, som gått förlorade eller blifvit fördröjda eller vanställda, men icke den korrespondens, som möjligen blifvit förant-

ledd eller förfelat sitt ändamål till följd af de begångna fele eller det inträffade dröjsmålet; dock utan att härigenom sker någon in-skränkning i hvad som här ofvan i § 38 mom. 2 blifvit i detta hän-seende stadgad.

XII. Telegramvexling med Norge.

§ 57.

Hvad i detta reglemente finnes stadgad i afseende på *utländskt* Norsk telegram gäller äfven för telegram till eller från *Norge*. telegram.

XIII. Extra tjänstgöring.

§ 58.

Mom. 1. Önskar någon att å station af andra eller tredje klassen få ett telegram inlemnadt och befordradt vid annan tid af dygnet, än den för stationen bestämda tjänstgöringstid, skall skriftlig anmälan derom göras på förhand medan stationen ännu hålles öppen, och, om telegrammet är adresserad till andra eller tredje klassens station, minst en timme före ensammans tillslutande. Extra tjänstgöring.

Mom. 2. För hvar och en af de stationer, som under sin fritid varda af sålunda begärd telegrafering upptagna, åligger det telegrammets afsändare att, utöfver telegraferingsportot, erlägga en särskild afgift af 75 öre för hvarje half timme af väntningstiden, hvarvid iakttages, att hvad som öfverskjuter 15 minuter räknas såsom half timme, men hvad som understiger eller endast uppgår till 15 minuter lemnas utan afseende.

Mom. 3. Det sålunda beräknade afgiftsbeloppet tillfaller telegraftjänstemännen och fördelas lika i mån af de stationers antal, som med telegrammets expedition erhålla extra bestyr.

Mom. 4. Uppgifver den, hvilken begär dylik extra tjänstgöring, bestämd tid, på hvilken telegrammet skall blifva till stationen inlemnadt, erlägges på förhand den i mom. 2 stadgade betalning för hela tiden emellan det uppgifna klockslaget och närmaste ordinarie telegraferingstid. Inlemnas sedermera icke telegrammet inom en timme efter den utsatta tiden, äga stationstjenstemännen aflägsna sig med tillgodonjutande af de erlagda medlen.

Mom. 5. Kan inlemningstiden icke på förhand bestämmas, skall ersättningen utgå för hela tiden från slutet af stationens närmast förestående ordinarie telegraferingstid intilldess telegrammet inlemnas eller tillsägelse sker om väntningens upphörande. I sådant fall skall afsändaren i förväg deponera ett till ifrågavarande ersättning tillräckligt belopp, hvarå möjligen uppkommande öfverskott återställes honom efter väntningss tidens utgång.

XIV. Särskild instruktion för tjenstgöringen.

§ 59.

Särskild in- Telegrafstyrelsen äger att, i öfverensstämmelse med detta regle
struktion. mente samt gällande internationela telegrafkonvention, genom sär-
skild instruktion meddela sådana speciela föreskrifter, som i afseende
på telegrajtjenstgöringen ytterligare finnas erforderliga.

Det alle som vederbör, hafve sig hörsamligen att efterrätta. Till
yttermera visso hafve Vi detta med Egen hand underskrifvit och med
Vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Ulriksdals Slott den 17 Maj 1872.

CARL.

(L. S.)

C. FR. WÆRN.